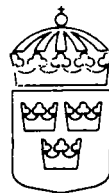

Regeringens proposition

1994/95:41

Förändringar i finansieringen av det allmänna pensionssystemet, m.m.

Prop.
1994/95:41

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 oktober 1994

Ingvar Carlsson

Anna Hedborg
(Socialdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Riksdagen har i beslut den 8 juni 1994 (bet. 1993/94:SfU24, rskr. 1993/94:439) godkänt de riktlinjer för en reformering av det allmänna ålderspensionssystemet som föreslagits i regeringens proposition 1993/94:250 Reformering av det allmänna pensionssystemet. Propositionen upptar förslag till lagstiftning som med anledning härav bör träda i kraft den 1 januari 1995.

I propositionen föreslås att en pensionsavgift införs. Avgiften skall tas ut med 1 % på inkomster uppgående till 7,5 basbelopp och grunda sig på sådana inkomstslag som ligger till grund för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgiften betalas av den som uppbär sådana inkomster fr.o.m. den 1 januari 1995. Inbetalda medel skall föras till Allmänna pensionsfonden. Avgiftsuttaget skall enligt förslaget regleras på samma sätt som uttaget av avgiften enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Vidare föreslås att de båda avgifterna regleras i en gemensam lag och ges benämningen allmänna egenavgifter. Det föreslås även att sådana avgifter också skall tas ut på inkomster som beskattas enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt samt att detta skall regleras i den lagen.

I propositionen föreslås vidare att tilläggspensionsavgiften även fortsättningsvis skall uppgå till 13,00 %. Procentsatsen för uttag av sådan avgift anges direkt i lagen (1981:691) om socialavgifter. Vidare föreslås att den del av inbetalda tilläggspensionsavgifter som kan anses belöpa på inkomstdelar som överstiger det inkomsttak som berättigar till pensions-

förmåner fr.o.m. år 1995 förs till statsbudgeten. Denna andel fastställs schablonmässigt till 7 % för år 1995.

Därutöver föreslås i propositionen att 11 % av inbetalda tilläggs-pensionsavgifter fr.o.m. år 1995 placeras på konto hos Riksgäldskontoret för finansiering av framtida pensioner. På insatta medel skall enligt förslaget lämnas marknadsmässig ränta. Avsikten med denna särskilda förvaltning är att medlen skall användas inom det premiereservsystem som enligt de av riksdagen antagna riktlinjerna skall inrättas inom det allmänna pensionssystemet.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om allmänna egenavgifter	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	11
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter	12
2.5	Förslag till lag om förvaltning av vissa tilläggsavgifter	14
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden	15
2.7	Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)	17
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	18
2.9	Förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	19
2.10	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrollavgifter	24
2.11	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	25
2.12	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)	26
2.13	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning	28
3	Ärendet och dess beredning	29
4	Beslutade riktlinjer för reformeringen av det allmänna pensionssystemet	30
5	Allmän egenavgift för finansiering av pensionssystemet m.m.	34
5.1	Nuvarande regler för sociala avgifter och särskild löneskatt	34
5.2	En allmän egenavgift för finansiering av pensionssystemet	36
5.3	Uttag av allmänna egenavgifter för sjömän	40
6	Avgiftsuttag på inkomstdelar över förmånstaket samt tilläggsavgift för år 1995	41
6.1	Uppdelning av influtna medel från tilläggsavgiftens avgiften	41
6.2	Tilläggsavgift för år 1995 m.m.	44
7	Avsättning och förvaltning av medel inom premiereserv- systemet	46

8	Författningskommentar	49
8.1	Förslaget till lag om allmänna egenavgifter	49
8.2	Förslaget till ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt	51
8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring	52
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter	53
8.5	Förslaget till lag om förvaltning av vissa tilläggsavgifter	54
8.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden	55
8.7	Övriga lagförslag	55
Bilaga 1	Lagrådsremissens lagförslag	56
Bilaga 2	Lagrådets yttrande	81
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 1994	82

Regeringen föreslår att riksdagen

antar regeringens förslag till

1. lag om allmänna egenavgifter,
2. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt,
3. lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,
4. lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter,
5. lag om förvaltning av vissa tilläggs pensionsavgifter,
6. lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden,
7. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
8. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
9. lag om ändring i uppördslagen (1953:272),
10. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrollavgifter,
11. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324),
12. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
13. lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till

Lag om allmänna egenavgifter

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Allmänna egenavgifter skall betalas enligt denna lag. Bestämmelser om allmänna egenavgifter finns även i lagen (1958:295) om sjömansskatt.

2 § Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsunderlaget för varje år betala allmänna egenavgifter i form av

1. pensionsavgift med 1 procent,
2. sjukförsäkringsavgift med 0,95 procent.

Avgifterna avrundas var för sig till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

3 § Avgifterna beräknas på sådan inkomst av anställning som avses i 11 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring och sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 11 kap. 3 § nämnda lag om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt kommunalskattelagen (1928:370). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skall därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren haft att bestrida i innehavd anställning, i den mån kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger ettusen kronor.

Avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

4 § Avgifter skall inte betalas av den som vid årets ingång har fyllt 65 år.

Avgifter skall inte heller betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 25 procent av det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

5 § Avgiftsunderlaget skall för varje år fastställas av skattemyndigheten i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt.

6 § Pensionsavgiften används till finansiering av försäkringen för tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Sjukförsäkringsavgiften används till finansiering av sjukförsäkringen enligt samma lag.

Pensionsavgiften förs till Allmänna pensionsfonden. Sjukförsäkringsavgiften förs till staten.

7 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och uppbördslagen (1953:272) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. I fråga om sjukförsäkringsavgift tillämpas även 4 kap. 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgift som avser tiden före den 1 januari 1995.

Lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Härigenom föreskrivs att 1 § 1 mom., 2 och 3 §§, 4 § 1 mom., 7 § 1 mom., 8, 9 a och 11 §§ lagen (1958:295)¹ om sjömansskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

1 mom.² Sjömansskatt enligt denna lag skall erläggas av sjöman för inkomst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100, vilket huvudsakligast nyttjas i sådan närfart eller fjärrfart, som i 2 § sägs.

Föreslagen lydelse

1 §

1 mom. Sjömansskatt samt allmänna egenavgifter i form av pensionsavgift och sjukförsäkringsavgift enligt denna lag skall erläggas av sjöman för inkomst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100, vilket huvudsakligast nyttjas i sådan närfart eller fjärrfart, som i 2 § sägs.

Vad som i denna lag sägs om sjömansskatt gäller, såvitt inte annat särskilt föreskrivs, även allmänna egenavgifter.

Sjömansskatt skall icke erläggas av sjöman ombord på svenskt handelsfartyg i fart inom landet huvudsakligen i hamnar eller på floder, kanaler eller insjöar eller inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund (inre fart) utom i fall som avses i 7 § 2 mom. andra stycket. Sjömansskatt skall icke heller erläggas för sådan ersättning som avses i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som inte är undantagna från skatteplikt enligt 8 § 2 och 3 nämnda lag.

Den som för redarens räkning tjänstgör som kontrollant under fartygs byggande eller biträder vid fartygets utrustning för att senare tillträda befattning på fartyget skall erlägga sjömansskatt för inkomsterna under kontrollant- eller utrustningstiden.

2 §³

I denna lag förstås med

sjöman: arbetstagare som enligt sjömanslagen (1973:282) anses som sjöman,

handelsfartyg: fartyg, som nyttjas till handelssjöfart eller resandes fort-skaffande eller till annat ändamål, som äger gemenskap med handelssjöfarten,

närfart: linjefart mellan svenska hamnar utanför öppen kust eller utomskärs vid kusterna samt linjefart mellan svensk och utländsk hamn,

¹ Lagen omtryckt 1970:933.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.

² Senaste lydelse 1991:599.

³ Senaste lydelse 1988:1529.

eller mellan utländska hamnar, dock ej linjefart bortom linjen Hanstholm – Lindesnäs eller bortom Cuxhaven,

fjärrfart: annan fart än inre fart och närfart,

inkomst ombord: lön eller annan gottgörelse, som sjöman uppbär på grund av sin anställning ombord och som skulle hava utgjort intäkt av tjänst enligt kommunalskattelagen,

beskattningsbar inkomst: inkomst ombord med undantag för sådan fri kost som har beaktats vid bestämningen av tabellerna i 7 § 1 mom. och 8 § samt fri logi, i förekommande fall minskad med belopp, som har fastställts genom beslut om jämkning och, i den mån det har medgivits av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, med belopp som enligt avtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utgör krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning,

beskattningsbar inkomst: inkomst ombord med undantag för sådan fri kost som har beaktats vid bestämningen av tabellerna i 7 § 1 mom. och 8 § samt fri logi, i förekommande fall minskad med belopp, som har fastställts genom beslut om jämkning och, i den mån det har medgivits av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, med belopp som enligt avtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utgör krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning, *samt med på inkomsten belöpande allmänna egenavgifter*,

beskattningsår: det kalenderår, under vilket sjömansskatt erlägges.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §

Sjömansskatt tillfaller staten.

Sjömansskatt tillfaller staten. *Allmänna egenavgifter skall användas på sätt som framgår av 6 § lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.*

4 §

*1 mom.*⁴ Till kommun och *landstingskommun* skall på sätt nedan stadgas årligen utgå ersättning av statsmedel för minskade skatteintäkter. Den årliga ersättningen skall avse sjömansskatt som inbetalats under tiden den 1 mars året före till den 1 mars det år då ersättningen utbetalas. Vid beräkning av ersättningens storlek tages även hänsyn till den sjömansskatt som restituerats under samma tid.

1 mom. Till kommun och *landsting* skall på sätt nedan stadgas årligen utgå ersättning av statsmedel för minskade skatteintäkter. Den årliga ersättningen skall avse sjömansskatt, *dock ej allmänna egenavgifter*, som inbetalats under tiden den 1 mars året före till den 1 mars det år då ersättningen utbetalas. Vid beräkning av ersättningens storlek tages även hänsyn till den sjömansskatt som restituerats under samma tid.

⁴ Senaste lydelse 1974:777.

7 §

1 mom.⁵ Här i riket bosatt sjöman samt sjöman bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge skall erlägga sjömansskatt på beskattningsbar månadsinkomst,

a) vid anställning ombord på fartyg, som huvudsakligast användes i fjärrfart, enligt vid denna lag fogad tabell F, kolumn S, samt

b) vid anställning ombord på annat fartyg enligt vid denna lag fogad tabell N, kolumn S.

Sjöman som avses i första stycket skall betala allmänna egenavgifter med de procentsatser som anges i lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter. De allmänna egenavgifterna beräknas på den beskattningsbara månadsinkomsten före avdrag för nämnda avgifter till den del inkomsten inte överstiger 0,625 gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgifter tas ut endast om sjömansskatt också skall erläggas på inkomsten. Avgifter skall inte betalas av den som vid årets ingång fyllt 65 år.

Skattebelopp enligt tabellerna utgår i helt krontal, varvid öretal över femtio avrundas uppåt och annat öretal bortfaller.

Skattebelopp enligt tabellerna och allmänna egenavgifter utgår i helt krontal, varvid öretal över femtio avrundas uppåt och annat öretal bortfaller.

Bestämmelserna i 65 § kommunalskattelagen (1928:370) äga motsvarande tillämpning i fråga om sjömansskatt.

8 §⁶

För sjöman, som icke skall erlägga sjömansskatt enligt 7 § 1 mom. (utländsk sjöman), skall sjömansskatt utgå på beskattningsbar månadsinkomst

a) vid anställning ombord på fartyg, som huvudsakligast användes i fjärrfart, enligt vid denna lag fogad tabell F kolumn U, samt

b) vid anställning ombord på annat fartyg enligt vid denna lag fogad tabell N kolumn U.

Allmänna egenavgifter skall betalas enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. andra stycket.

Skatt enligt första stycket utgår icke, om sjömannen på godtagbart sätt visar, att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord.

Skatt enligt första stycket och allmänna egenavgifter enligt andra stycket utgår icke, om sjömannen på godtagbart sätt visar,

⁵ Senaste lydelse 1990:1433.

⁶ Senaste lydelse 1982:420.

Bestämmelserna i 7 § 1 mom. tredje stycket och 7 § 2 mom. tillämpas också i fråga om skatt enligt denna paragraf. Därvid skall dock i fall som avses i 7 § 2 mom. första stycket skatt erläggas enligt tabell F kolumn U och i fall som avses i andra stycket av samma lagrum enligt tabell N kolumn U.
(Se vidare anvisningarna.)

att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord.

Bestämmelserna i 7 § 1 mom. fjärde stycket och 7 § 2 mom. tillämpas också i fråga om skatt enligt denna paragraf. Därvid skall dock i fall som avses i 7 § 2 mom. första stycket skatt erläggas enligt tabell F kolumn U och i fall som avses i andra stycket av samma lagrum enligt tabell N kolumn U.
(Se vidare anvisningarna.)

9 a §⁷

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer, med ledning av de vid denna lag fogade tabellerna, de sjömansskatttabeller som behövs för beräkning av sjömansskatt. Vid fastställandet av sjömansskatttabellerna för år 1980 och senare år skall hänsyn tas till inträffade ändringar i fråga om uttaget av statlig inkomstskatt och storleken av det kommunala grundavdraget enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer, med ledning av de vid denna lag fogade tabellerna, de sjömansskatttabeller som behövs för beräkning av sjömansskatt. Vid fastställandet av sjömansskatttabellerna för år 1980 och senare år skall hänsyn tas till inträffade ändringar i fråga om uttaget av statlig inkomstskatt, uttaget av allmänna egenavgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter samt storleken av det kommunala grundavdraget enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

11 §

Då skatteavdrag verkställs, skall den innehållna skatten kvitteras. Vid kvitteringen skall angivas innehållet skattebelopp, inkomstens storlek samt den tid inkomsten avser.

(Se vidare anvisningarna.)

Då skatteavdrag verkställs, skall den innehållna skatten kvitteras. Vid kvitteringen skall angivas innehållet skattebelopp, innehållna allmänna egenavgifter, inkomstens storlek samt den tid inkomsten avser.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Äldre bestämmelser gäller beträffande inkomster för vilka sjömansskatt har erlagts eller skulle ha erlagts före ikraftträdandet.

⁷ Senaste lydelse 1981:1004.

2.3 Förslag till

Prop. 1994/95:41

Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1962:381) om allmän försäkring¹

dels att 19 kap. 3 a § skall upphöra att gälla,
dels att 19 kap. 1 och 4 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

1 §²

Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension föreskrivs i lagen (1981:691) om socialavgifter. Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen föreskrivs även i *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift*.

Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension föreskrivs i lagen (1981:691) om socialavgifter. Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen *och försäkringen för tilläggspension* föreskrivs även i *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och lagen (1958:295) om sjömanskatt*.

4 §³

Avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension skall vara så avvägt att avgifterna i förening med andra tillgängliga medel finansierar pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen samt den fondering som behövs.

Avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension skall vara så avvägt att avgifterna, *i den mån de inte skall föras till staten*, i förening med andra tillgängliga medel finansierar pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen samt den fondering som behövs.

Beslut om avgiftsuttaget för ett visst år skall fattas senast under året dessförinnan. Riksförsäkringsverket skall vart femte år föreslå avgiftsuttag för nästföljande sju år, i den mån uttaget inte redan beslutats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

Senaste lydelse av 19 kap. 3 a § 1983:1093.

² Senaste lydelse 1992:1746.

³ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

2.4 Förslag till

Prop. 1994/95:41

Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 §, 3 kap. 1 § och 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 1 §²

En arbetsgivare skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 8,43 procent,
2. folkpensionsavgift med 5,86 procent,
3. tilläggsavgift *efter den procentsats som anges i särskild lag,*
4. delpensionsavgift med 0,20 procent,
5. arbetsskadeavgift med 1,38 procent,
6. arbetsmarknadsavgift med 2,12 procent,
7. arbetarskyddsavgift med 0,17 procent,
8. lönegarantiavgift med 0,20 procent.

En arbetsgivare skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 8,43 procent,
2. folkpensionsavgift med 5,86 procent,
3. tilläggsavgift *med 13,00 procent,*
4. delpensionsavgift med 0,20 procent,
5. arbetsskadeavgift med 1,38 procent,
6. arbetsmarknadsavgift med 2,12 procent,
7. arbetarskyddsavgift med 0,17 procent,
8. lönegarantiavgift med 0,20 procent.

Arbetsgivare som avses i 1 kap. 2 § andra stycket skall dock beträffande ersättning som avses i 11 kap. 2 § första stycket m och femte stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring betala endast tilläggsavgift.

Staten betalar inte arbetsskadeavgift.

3 kap. 1 §³

En försäkrad som avses i 1 kap. 2 § skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 9,12 procent,
2. folkpensionsavgift med 6,03 procent,
3. tilläggsavgift *efter den procentsats som anges i särskild lag,*

En försäkrad som avses i 1 kap. 2 § skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 9,12 procent,
2. folkpensionsavgift med 6,03 procent,
3. tilläggsavgift *med 13,00 procent,*

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

² Senaste lydelse 1993:1559.

³ Senaste lydelse 1993:1559.

Nuvarande lydelse

4. delpensionsavgift med 0,20 procent samt
5. arbetsskadeavgift med 1,40 procent.

Tilläggsavgifter förs till en fond, benämnd *allmänna pensionsfonden*, med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

Föreslagen lydelse

4. delpensionsavgift med 0,20 procent samt
5. arbetsskadeavgift med 1,40 procent.

4 kap.
3 §

Av influtna tilläggsavgifter förs 7 procent till staten och 11 procent placeras på konto hos Riksgäldskontoret. Återstoden förs till en fond, benämnd Allmänna pensionsfonden med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

Prop. 1994/95:41

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.5 Förslag till Lag om förvaltning av vissa tilläggspensionsavgifter

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag gäller förvaltningen av de penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall placeras på konto hos Riksgäldskontoret.

Förvaltade medel skall finansiera framtida pensioner.

2 § Medlen skall placeras på räntebärande konto hos Riksgäldskontoret. Räntan på medlen skall vara marknadsmässig och läggas till kapitalet.

3 § Riksgäldskontoret skall senast den 31 mars varje år till regeringen lämna uppgift om ställningen på kontot den 31 december året före och den ränta som under det året tillgodoräknats kontot.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.6 Förslag till

Prop. 1994/95:41

Lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

De penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall föras till Allmänna pensionsfonden, skall förvaltas av första - femte fondstyrelserna.

De penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter, 6 § *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och 3 § *lagen (1958:295) om sjömansskatt* skall föras till Allmänna pensionsfonden, skall förvaltas av första - femte fondstyrelserna.

Bestämmelser om första - tredje fondstyrelserna finns i 2 - 16, 21 - 25, 44 och 45 §§ samt om fjärde och femte fondstyrelserna i 26, 28 - 30, 32 - 35, 37, 39, och 43 - 45 §§.

2 §

Riksförsäkringsverket skall varje år överföra

1. till första fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av staten, kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt av bolag, föreningar och stiftelser, i vilka staten, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter har ett bestämmande inflytande,

2. till andra fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av andra arbetsgivare än som har nämnts under 1, såvitt de avser månad med ett avgiftsunderlag som överstiger 20 gånger det basbelopp som gäller enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt

3. till tredje fondstyrelsens förvaltning övriga tilläggsavgifter.

Riksförsäkringsverket skall varje år överföra

1. till första fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av staten, kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt av bolag, föreningar och stiftelser, i vilka staten, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter har ett bestämmande inflytande,

2. till andra fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av andra arbetsgivare än som har nämnts under 1, såvitt de avser månad med ett avgiftsunderlag som överstiger 20 gånger det basbelopp som gäller enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt

3. till tredje fondstyrelsens förvaltning övriga tilläggsavgifter,

4. till första - tredje fondstyrelsernas förvaltning pensionsavgifter enligt *lagen (1994:000) om all-*

¹ Lagen omtryckt 1991:1857.

² Senaste lydelse 1993:542.

Vad som sägs i första stycket 1 - 3 gäller med den begränsning som följer av bestämmelserna i 26 § om fjärde och femte fondstyrelsernas rätt att rekvirera medel hos riksförsäkringsverket.

Till varje fondstyrelses förvaltning skall också hänföras avkastningen av de medel som styrelsen förvaltar.

männa egenavgifter och enligt lagen om sjömansskatt (1958:295) fördelade på respektive fondstyrelse med en andel som motsvarar den andel av tilläggsavgifterna som förs till var och en av fondstyrelserna.

Vad som sägs i första stycket 1 - 4 gäller med den begränsning som följer av bestämmelserna i 26 § om fjärde och femte fondstyrelsernas rätt att rekvirera medel hos Riksförsäkringsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att 50 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*50 §¹

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgift* enligt *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift* och enligt *lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning*. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgifter* enligt *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och enligt *lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning*. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1993:1442.

Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*9 §²

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgift* enligt *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift* och enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt statligt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgifter* enligt *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt statligt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770.

² Senaste lydelse 1993:1443.

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 1 §, 4 § 1 mom., 12 §, 27 § 2 mom. och 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*1 §²

Med skatt avses i denna lag, om inte annat anges:

1. kommunal inkomstskatt,
2. statlig inkomstskatt,
3. statlig förmögenhetsskatt,
4. statlig fastighetsskatt,
5. skogsvårdsavgift,
6. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
7. avkastningsskatt i fall som avses i 2 § första stycket 1 – 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel,
8. särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
9. skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
10. mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200),
11. annuitet på avdikningslån,
12. avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift,
12. avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,

13. avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,

14. skatt enligt lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Att vad som sägs i denna lag om egenavgifter enligt lagen om socialavgifter även tillämpas i fråga om skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster följer av 3 § sistnämnda lag.

4 §

*1 mom.*³ För inkomst av arbete som hänför sig till bestämd tidsperiod och uppbärs vid regelbundet återkommande tillfällen och arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka skall preliminär A-skatt utgå med belopp, som anges i skattetabeller, om inte annat framgår av 7 eller 7 a § eller av skattemyndighets beslut. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

Tabellerna skall, om inte annat sägs i 2 mom., ange den preliminära skatten på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller den

¹ Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1994:485.

³ Senaste lydelse 1993:1444.

kortare tid som anges i tabellerna och grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten är oförändrad under inkomståret,

att den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt samt avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser *allmän sjukförsäkringsavgift* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt samt avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser *allmänna egenavgifter* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

12 §⁴

För den som inte skall betala *avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

För den som inte skall betala *avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

I fråga om folkpension och annan ersättning som utbetalas tillsammans med sådan pension får den utbetalande myndigheten eller inrättningen vid beräkning av preliminär A-skatt med frångående av bestämmelserna

⁴ Senaste lydelse 1993:1444.

i 4 och 40 §§ ta hänsyn till att den skattskyldige kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om därmed bättre överensstämmelse kan uppnås mellan preliminär och slutlig skatt. Skattemyndighets beslut med stöd av 3 § 2 mom. om preliminär skatt för den skattskyldige får dock inte frångås.

27 §

2 mom.⁵ Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

1. debiterad preliminär F-skatt och debiterad särskild A-skatt;
2. sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare ålagt att betala enligt 75 §;
3. annan än under 1 och 2 avsedd preliminär skatt, som har betalats av den skattskyldige i den mån skatten inte har använts för betalning av innehållen preliminär skatt enligt bestämmelserna i 52 a § första stycket;
4. överskjutande ingående mervärdesskatt i den mån skatten inte betalats ut enligt 45 § 2 mom. andra stycket;
5. skatt som överförs från stat med vilken Sverige ingått överenskomelse om uppbörd och överföring av skatt; samt
6. ett belopp motsvarande 28 procent av en minskning av expensionsmedel enligt lagen (1993:1537) om expensionsmedel.

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta samt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall *sådan allmän sjukförsäkringsavgift* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivas som *sådan avgift*.

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall *sådana allmänna egenavgifter* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivas som *sådana avgifter*.

43 §

1 mom.⁶ Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser *allmän sjukförsäkringsavgift* och allmän avgift för finansiering av kontant-

1 mom. Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser *allmänna egenavgifter* och allmän avgift för finansiering av kontant-

⁵ Senaste lydelse 1993:1546.

⁶ Senaste lydelse 1993:1444.

förmåner vid arbetslöshet. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget samt *den allmänna sjukförsäkringsavgiften* och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet har angivits. I fråga om folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp samt *den allmänna sjukförsäkringsavgiften* och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Har skatteavdrag för kvarstående skatt inte kunnat göras med så stort belopp, som motsvarar den kvarstående skatten, skall arbetsgivaren vid det utbetalningstillfälle, som närmast föregår uppbörds månaden april, underrätta arbetstagaren om storleken av felande belopp.

Efter den 18 i uppbörds månaden april eller, om arbetstagare tidigare har avslutat sitt arbete, vid arbetets slut skall arbetsgivaren återlämna skattsedeln på slutlig skatt till arbetstagaren. Har arbetstagaren avslutat sitt arbete under tid då avdrag för kvarstående skatt skall göras, skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren skriftlig uppgift om summan av gjorda skatteavdrag för sådan skatt och den tid som avdragen avser. Sådan uppgift, som skall vara undertecknad eller signerad av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd, skall också omfatta arbetsgivarens namn och adress.

förmåner vid arbetslöshet. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget samt *de allmänna egenavgifterna* och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet har angivits. I fråga om folkpension och tilläggs pension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp samt *de allmänna egenavgifterna* och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skall kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1995 och slutlig skatt på grund av 1996 års taxering.

2.10 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 4 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*3 kap.
4 §¹

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en F-skattesedel eller både en F-skattesedel och en A-skattesedel och skriftligen åberopat F-skattesedeln samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet föreligger inte i fråga om ersättning eller förmån som enligt 2 kap. 24 § skall redovisas i självdeklaration.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser *allmän sjukförsäkringsavgift* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6 – 12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser *allmänna egenavgifter* och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6 – 12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1993:1445.

Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

1 kap.
1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift,
6. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1 – 5 nämnda lag,
7. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
8. *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift,*
8. *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,*
9. lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,
10. lagen (1993:1537) om expensionsmedel.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen (1994:200).

2 §²

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1994:219.

² Senaste lydelse 1993:1446.

Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelseFöreslagen lydelse*1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevilningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1933:395) om ersättningsskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:346) om särskild vinstskatt, lagen (1989:471) om investeringskatt för vissa byggnadsarbeten, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1993:1537) om expansionsmedel,

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelskattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotningsskattelagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensen, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt

¹ Senaste lydelse 1994:207.

på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m. m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m. m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, mer-
värdesskattelagen (1994:200),

3. lagen (1981:691) om social-avgifter, *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

3. lagen (1981:691) om social-avgifter, *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställs eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande dröjsmålsavgift, skattetillägg eller liknande avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift.

2.13 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1993:1536) om rättefördelning vid beskattning

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1993:1536) om rättefördelning vid beskattning skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*10 §¹

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, *avgift* enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift, avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, *avgifter* enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter, avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 10 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift.

¹ Senaste lydelse 1994:500.

3 Ärendet och dess beredning

Prop. 1994/95:41

Riksdagen beslöt den 8 juni 1994 (bet. 1993/94:SfU24, rskr. 1993/94:439) att godkänna de förslag till en genomgripande reformering av det allmänna ålderspensionssystemet som lades fram i regeringens proposition Reformering av det allmänna pensionssystemet (prop. 1993/94:250). I propositionen angavs riktlinjer för en reformering av nuvarande system samt förslag till hur ett reformerat system för allmän ålderspension och övergången till detta skall utformas.

Propositionen baserades på de förslag som Pensionsarbetsgruppen lämnade i sitt betänkande Reformerat pensionssystem (SOU 1994:20) vilket avlämnades i februari 1994. Betänkandet sändes ut på remiss till drygt 100 remissinstanser. En sammanställning av avlämnade remissyttranden har publicerats i form av en departementsstencil (Sammanställning av remissyttranden över Pensionsarbetsgruppens betänkande Reformerat pensionssystem, Ds 1994:82).

Pensionsarbetsgruppens förslag var resultatet av en överenskommelse som träffades inom arbetsgruppen mellan företrädare för Socialdemokraterna, Moderata samlingspartiet, Folkpartiet liberalerna, Centerpartiet och Kristdemokratiska samhällspartiet. Företrädare för dessa partier deltog också i beredningen av propositionen och ställde sig bakom de revideringar som, mot bakgrund av synpunkter som framkommit i remissbehandlingen, gjordes i förhållande till förslagen i betänkandet.

Utgångspunkten för propositionen om reformering av det allmänna pensionssystemet var att lägga fast principerna för det framtida pensionssystemet. Den upptog därför inte några lagförslag. På några punkter tog propositionen inte ställning till den slutliga utformningen av reformen, utan hänvisade till fortsatt beredning.

Regeringen beslöt den 23 juni 1994 att tillkalla den s.k. Genomförandegruppen med representanter för de partier som står bakom uppgårelsen. Gruppen har i uppgift att medverka i den fortsatta beredningen av pensionsreformen och att vårda överenskommelsen om en reformering av ålderspensionssystemet.

Avsikten är att under våren 1995 skall förslag till lagstiftning om bl.a. intjänande och uppräknings av inkomstrelaterad pensionsrätt lämnas till riksdagen. Det reformerade inkomstrelaterade ålderspensionssystemet är avsett att träda i kraft den 1 januari 1996. I vissa delar, bl.a. vad beträffar intjänande av pensionsrätt, har dock reformen betydelse även under år 1995.

Enligt regeringens bedömning bör vissa förändringar som föranleds av reformen ske redan med verkan från den 1 januari 1995. Det gäller pensionssystemets finansiering och avsättning av medel till ett system med individuella pensionskonton inom ramen för ett premiereservsystem. Förslag i dessa avseenden lämnas i föreliggande proposition. Den har beretts i samråd med Genomförandegruppen, som ställt sig bakom dess innehåll. I beredningen har synpunkter under hand inhämtats från Riksförsäkringsverket, Riksgäldskontoret och Allmänna pensionsfonden (första-tredje fondstyrelserna).

Vad avser de föreslagna ändringarna i lagen (1958:295) om sjömansskatt har synpunkter inhämtats från Riksskatteverket, Kammarrätten i Göteborg samt Länsrätten respektive Skattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 15 september 1994 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 1*.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 2*.

Lagrådet har lämnat förslagen utan erinran. Efter lagrådsgranskningen har regleringen av avgiften för kontantförmåner vid arbetslöshet lyfts ut ur den föreslagna lagen om allmänna egenavgifter och ur förslaget till lag om ändring i sjömansskattelagen. De aktuella följdändringarna i övriga lagförslag har tagits bort i anledning härav. Vidare har en redaktionell ändring gjorts i förhållande till det remitterade förslaget till lag om allmänna egenavgifter.

4 Beslutade riktlinjer för reformeringen av det allmänna pensionssystemet

Som en bakgrund till förslagen ges i detta avsnitt en kortfattad beskrivning av syftet med och huvuddragen i reformeringen av det allmänna ålderspensionssystemet enligt riktlinjerna i prop. 1993/94:250.

Syftet med reformen är att skapa ett från andra socialförsäkringsgrenar avskilt inkomstrelaterat ålderspensionssystem. Detta system skall i högre grad än med dagens ordning vara försäkringsmässigt uppbyggt. Systemet skall vara avgiftsbaserat i stället för dagens förmånsbestämda. Det innebär att tillgodoräknade förmåner i princip skall överensstämma med de avgifter som betalas till systemet. Beräkningen av pensionsförmånerna skall bygga på den s.k. livsinkomstprincipen, vilket innebär att alla pensionsgrundande inkomster har betydelse för pensionsnivån och väger lika tungt oberoende av när under livet de tjänats in.

På detta sätt åstadkoms inom det allmänna pensionssystemet ett nära samband mellan förvärvsinkomster och framtida ålderspension. Därigenom stärks de ekonomiska drivkrafterna för förvärvsarbete. Det medför även att skatteinnehållet i de avgifter som betalas till pensionssystemet reduceras och att dessa mer får karaktären av försäkringspremier.

Den inkomstrelaterade ålderspensionen skall enligt riktlinjerna kompletteras med ett grundskydd för dem som haft låga eller inte haft några inkomster under förvärvslivet. Detta, liksom de övriga fördelningsmässiga inslag som bör finnas i ålderspensionssystemet, tydliggörs genom att finansieras utanför pensionssystemet.

Pensionssystemet skall i finansiellt hänseende vara robust mot variationer i samhällsekonomiska förutsättningar och demografiska förändringar. Det sker genom att värdet av intjänade pensionsförmåner och utgående

pensioner i stället för att som i dag vara inflationsskyddade knyts till samhällets totala inkomstutveckling och genom att pensionsnivån påverkas av förväntad livslängd. Därigenom kan avgiften till pensionssystemet ligga fast, medan förmånerna anpassas.

Det reformerade pensionssystemet skall vid full funktion vara utformat enligt följande.

Den pensionsrätt som under ett år tillgodoräknas den enskilde skall baseras på summan av pensionsgrundande inkomster och andra pensionsgrundande belopp upp till ett förmånstak. De inkomster som enligt dagens regler är pensionsgrundande skall vara det även i det reformerade systemet.

I vissa fall skall, av fördelningsskäl, pensionsrätt tillgodoräknas för pensionsgrundande belopp utöver den faktiska inkomsten. Bland annat skall en förälder till barn under fyra år få pensionsrätt beräknad på en inkomst som enligt vissa regler överstiger den inkomst som faktiskt uppburits.

Förmånstaket skall inledningsvis, i likhet med vad som gäller i dag, vara 7,5 basbelopp. Det skall efter sekelskiftet räknas upp i takt med den allmänna inkomstutvecklingen.

Den pensionsrätt som under ett år tillgodoräknas i ålderspensionssystemet skall utgöra 18,5 % av pensionsgrundande inkomster under samma år. Motsvarande belopp skall betalas in till pensionssystemet i form av en ålderspensionsavgift. Denna skall till viss del tas ut som socialavgift i form av arbetsgivaravgift/egenavgift och till viss del i form av en avgift för vilken den enskilde individen bär betalningsansvaret.

Samtliga inkomster som ger pensionsrätt skall, till skillnad från i dag, vara avgiftsgrundande. Det innebär att även sådana ersättningar som utges vid sjukdom, arbetslöshet m.m. skall beläggas med avgift till pensionssystemet. Även för pensionsgrundande belopp utöver faktiska inkomster skall ålderspensionsavgift betalas till pensionssystemet. Ingen pensionsavgift skall tas ut på inkomster som inte är förenade med pensionsrätt. Det innebär att ålderspensionsavgift inte skall tas ut på inkomstdelar som överstiger förmånstaket.

I den överenskommelse som träffats mellan de fem partierna ingår att det samlade avgiftsuttaget på inkomstdelar över förmånstaket dock inte skall reduceras med hela avgiften till pensionssystemet. Därför är avsikten att inrätta en särskild avgift, som storleksmässigt motsvarar halva ålderspensionsavgiften och tas ut på de inkomstdelar som överstiger förmånstaket. Denna avgift utgör en skatt och intäkterna från den skall föras till statsbudgeten.

Av inbetalda avgifter skall huvuddelen, 16,5 procentenheter, användas till att finansiera utgående pensioner inom ramen för ett fördelningssystem. Motsvarande del av pensionsgrundande inkomster och andra pensionsgrundande belopp skall utgöra den enskildes pensionsrätt från fördelningssystemet. Denna pensionsrätt skall årligen räknas upp med ett index som följer den allmänna inkomstutvecklingen i samhället. Vid ålderspensioneringen skall det årliga pensionsbeloppet fastställas genom att den uppräknade pensionsrätten som successivt under de förvärvs-

aktiva åren ackumulerats divideras med ett s.k. delningstal. Detta delningstal skall bestämmas med utgångspunkt i bl.a. den förväntade återstående livslängden vid den ålder pensionering äger rum.

Utgående pensioner från fördelningssystemet skall pris- och följsamhetsindexeras så att pensionen behåller sitt realvärde när den allmänna inkomstutvecklingen uppgår till en viss norm. Vid avvikelser från denna norm skall realvärdet av pensionen justeras upp eller ned i motsvarande grad.

Resterande del av pensionsavgiften – 2 % av de pensionsgrundande inkomsterna – skall sättas av till ett premiereservsystem. I detta system skall ske en fondering av inbetalda medel på individuella pensionskonton. Medlen skall förvaltas av den kapitalförvaltare den enskilde utser eller, om denne avstår från att göra något aktivt val, av statliga förvaltare. Behållningen på premiereservkontot kommer att växa med förräntningen på förvaltade medel. Vid pensionering skall denna del av pensionen bestämmas på försäkringsmässiga grunder utifrån behållningen i premiereserven.

Grundtryggheten i det reformerade pensionssystemet skall utformas som en garantipension som ger en utfyllnad till den inkomstrelaterade pensionen så att den samlade pensionen uppgår till en viss garantinivå. För att även låga inkomster skall ge visst utbyte i pensionshänseende skall denna garantinivå vara beroende av den inkomstrelaterade pensionen.

Övergången till det reformerade pensionssystemet sker gradvis. För personer födda före år 1935 skall ålderspension i huvudsak utgå enligt nuvarande regler för beräkning av pensionsförmåner. De som är födda åren 1935 – 1953 skall få sin ålderspension beräknad med ett successivt ökande antal 20-delar enligt det reformerade systemets regler och resterande delar enligt nuvarande regler. För personer födda år 1954 eller senare skall det reformerade systemets regler gälla fullt ut. För alla som i någon utsträckning berörs av de nya reglerna skall även inkomster i förgångning tid beaktas vid beräkningen av pensionsrätt.

Den föreslagna reformen innebär att det kommer att ske omfördelningar av avgiftsintäkter och betalningsansvar för olika förmåner mellan å ena sidan pensionssystemet och å andra sidan statsbudgeten och övriga socialförsäkringssystem. Dessa förändringar skall genomföras successivt under en följd av år och påbörjas år 1995 i och med de förslag som läggs fram i denna proposition.

De antagna riktlinjerna innebär att ATP-systemet på sikt omvandlas till ett system för inkomstrelaterad ålderspension. Finansieringen av de pensioner som fr.o.m. år 2000 skall börja betalas ut enligt reformerade regler sker, till den del de härrör från fördelningssystemet, ur Allmänna pensionsfonden.

Finansieringen av ATP-pensioner i form av förtidspension och efterlevandepension förs över från ATP-systemet till statsbudgeten eller organiseras som en självständig försäkringsgren. Den utfyllnad till inkomstrelaterad pension i form av garantipension, som införs fr.o.m. sekelskiftet, skall finansieras över statsbudgeten.

Tilläggs pensionsavgiften avses övergå till att bli den del av ålderspensionsavgiften som skall utgå i form av arbetsgivaravgift eller, vad avser inkomster av annat förvärvsarbete, som egenavgift. Underlaget för denna avgift breddas fr.o.m. år 1996 till att omfatta alla pensionsgrundande inkomstslag, dvs. även ersättningar från socialförsäkringen och fiktiva inkomster som ger pensionsrätt. Däremot skall inte sådan avgift utgå på inkomstdelar över förmånstaket.

De av riksdagen beslutade riktlinjerna innebär vidare att det för att finansiellt förstärka pensionssystemet fr.o.m. år 1995 införs en avgift som för år 1995 skall uppgå till 1 %. Denna avgift skall utgöra den del av ålderspensionsavgiften som betalas av den enskilda individen. Förslag till införande av en sådan avgift lämnas i denna proposition.

Det sammantagna uttaget av ålderspensionsavgift i form av arbetsgivaravgift respektive allmän egenavgift kommer därmed att uppgå till 14,0 % år 1995 och avses successivt under en övergångsperiod höjas till 18,5 %. Detta skall dock ske inom ramen för ett oförändrat totalt avgiftsuttag till ålderspensionsändamål genom att folkpensionsavgiften samtidigt avvecklas.

I Pensionsarbetsgruppens betänkande föreslogs en fördelning av ålderspensionsavgiften med hälften på vardera avgiftsform. Förslaget förutsätter att det sker en avgiftsväxling, så att arbetsgivaravgiften reduceras och den avgift den enskilde själv betalar höjs med motsvarande belopp. Om detta skall ske utan förlust för den enskilde löntagaren måste det kostnadsutrymme som sänkta arbetsgivaravgifter skapar användas till att höja bruttolönen.

Tveksamhet om en avgiftsväxling av detta slag kan genomföras på ett neutralt sätt medförde att frågan om formerna för det framtida uttaget av ålderspensionsavgift hölls öppen i prop. 1993/94:250. Där angavs dock att om det skall ske en avgiftsväxling, bör denna äga rum vid ett tillfälle. Vid detta tillfälle skulle således den individuella avgiften höjas till 9,25 %, samtidigt som arbetsgivaravgiften skulle komma att reduceras och bruttolönerna höjas med motsvarande belopp. Den fortsatta infasningen av ålderspensionsavgiften skulle därefter ske genom höjning av arbetsgivaravgiftsdelen i ålderspensionsavgiften tills även denna avgift uppgår till 9,25 %.

I propositionen anförs att om Genomförandegruppen bedömer att komplikationerna med en avgiftsväxling är för stora och enighet uppnås därom, kvarstår den individuella avgiften på 1 % och ålderspensionsavgiften fasas in genom höjning av arbetsgivaravgiftsdelen tills denna uppgår till 17,5 %. Om enighet inte kan nås i fråga om avgiftsväxling, skall Pensionsarbetsgruppens förslag till växling mellan arbetsgivaravgifter och allmänna egenavgifter ligga till grund för kommande beslut.

Enligt de antagna riktlinjerna i prop. 1993/94:250 skall den ovan nämnda särskilda avgiften på inkomstdelar över förmånstaket fr.o.m. år 1995 ersätta uttaget av tilläggs pensionsavgift på dessa inkomstdelar. Den skall inledningsvis uppgå till 13,00 % och successivt reduceras till 9,25 %. Denna avgift skall fasas in på det sätt som Pensionsarbetsgrup-

5 Allmän egenavgift för finansiering av pensionssystemet m.m.

5.1 Nuvarande regler för sociala avgifter och särskild löneskatt

Den allmänna försäkringens utgifter finansieras med intäkter från sociala avgifter, allmänna skattemedel samt avkastning på fonderade medel. Sociala avgifter tas ut i tre olika former: arbetsgivaravgifter, egenavgifter samt allmänna avgifter. Därtill utgår i vissa fall särskild löneskatt i stället för sociala avgifter.

Arbetsgivare är enligt lagen (1981:691) om socialavgifter skyldiga att betala *arbetsgivaravgifter* baserade på summan av vad denne under året betalat som kontant lön eller annan ersättning för utfört arbete.

Vid fastställande av underlaget för arbetsgivaravgifterna bortses från bl.a. ersättning till en och samme arbetstagare som under året understiger 1 000 kr, liksom i viss utsträckning ersättning som motsvarar kostnader i arbetet som arbetstagaren skall täcka med uppburit ersättning.

Ersättningar till arbetstagare som vid årets ingång fyllt 65 år skall inte räknas in i avgiftsunderlaget. Vidare undantas i vissa fall ersättningar från uttag av arbetsgivaravgift, som t.ex. viss ersättning till utländska artister eller forskare, idrottsutövare, barn som arbetar i arbetsgivarens verksamhet m.m.

Av tabell 1 framgår vilka lagstadgade arbetsgivaravgifter som tas ut under år 1994. Dessa avgifter debiteras på summan av utbetald ersättning från en arbetsgivare utan någon uppdelning på de enskilda individer som uppburit ersättningen.

Tabell 1 Lagstadgade arbetsgivaravgifter år 1994

Avgift	Procentsats
Sjukförsäkringsavgift	8,43
Folkpensionsavgift	5,86
Tilläggsavgift	13,00
Delpensionsavgift	0,20
Arbetskadavgift	1,38
Arbetsmarknadsavgift	2,12
Arbetskyddsavgift	0,17
Lönegarantiavgift	0,20
Summa:	31,36

För arbetsgivare som sysselsätter sjömän tillkommer en sjömanspensionsavgift på 1,20 %. Dessutom bestäms sjukförsäkringsavgiften och folkpensionsavgiften för sjömän på annat sätt än för andra arbetstagare. Riksförsäkringsverket fastställer efter regeringens bemyndigande dessa avgifter. För sjömän uppgår sjukförsäkringsavgiften till 6,18 % och folkpensionsavgiften till 4,30 % under år 1994.

Egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter betalas av den enskilde inkomsttagaren och motsvarar arbetsgivaravgifter vid inkomster av annat förvärvsarbete, vilket bl.a innefattar inkomster av aktiv näringsverksamhet och tillfälliga förvärvsinkomster av självständigt bedriven verksamhet. Egenavgifter betalas inte för inkomster som upp bärs året efter det då den försäkrade fyllt 65 år.

Tabell 2 Lagstadgade egenavgifter år 1994

Avgift	Procentsats
Sjukförsäkringsavgift	9,12
Folkpensionsavgift	6,03
Tilläggsavgift	13,00
Delpensionsavgift	0,20
Arbetskadeavgift	1,40
Summa:	29,75

Enligt lagen (1990:659) om *särskild löneskatt* på vissa förvärvsinkomster, är arbetsgivaren skyldig att betala sådan skatt på lön och annan ersättning till arbetstagare som vid årets början är 65 år eller äldre. Särskild löneskatt utgår vidare på inkomster av passiv näringsverksamhet och för inkomster av aktiv näringsverksamhet för den som före årets ingång fyllt 65 år. Den särskilda löneskatten träder således i stället för arbetsgivar- och egenavgifter för inkomsttagare som är äldre än 65 år. Den särskilda löneskatten uppgår för närvarande till 17,89 % av underlaget.

Allmänna avgifter betalas av den enskilde. Underlaget utgörs av summan av samtliga inkomster från anställning eller annat förvärvsarbete enligt 11 kap. 2 och 3 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring till den del den inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Allmän avgift utgår inte om den samlade inkomsten understiger 25 % av basbeloppet.

Allmänna avgifter utgår även på sådana ersättningar som i pensionshänseende likställs med inkomst av anställning t.ex. sjukpenning, föräldrapenning, dagpenning inom arbetslöshetsförsäkringen, utbildningsbidrag m.m. Uppbörden av de allmänna avgifterna är samordnad med uppbörden av inkomstskatten. Avgifterna tas ut i samband med preliminärskatten och bestäms slutligt vid taxeringen för inkomståret.

För närvarande finns det två allmänna avgifter. Den allmänna sjukförsäkringsavgiften infördes den 1 januari 1993 och uppgår till 0,95 % av

avgiftsunderlaget. Den skall bidra till finansieringen av sjukförsäkringen. Den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet infördes den 1 januari 1994 och utgör 1 % av avgiftsunderlaget för år 1994.

Prop. 1994/95:41

5.2 En allmän egenavgift för finansiering av pensionssystemet

Regeringens förslag: En pensionsavgift införs fr.o.m. den 1 januari 1995 för finansiering av pensionssystemet. Avgiften betalas av den enskilde och uppgår till 1 % av avgiftsunderlaget. Detta utgörs av summan av sådana inkomster som avses i 11 kap. 2 och 3 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring, till den del denna summa understiger 7,5 gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet. Vid beräkning av inkomst av anställning görs avdrag för kostnader som arbetstagaren fått stå för i sin anställning om kostnaderna, minskade med eventuell kostnadsersättning, överstiger 1 000 kr. Avgiften tas inte ut av den som vid årets ingång fyllt 65 år. Den tas ej heller ut då summan av nämnda inkomster understiger 25 % av basbeloppet.

Underlaget för avgiften bestäms av skattemyndigheten i samband med taxering till statlig och kommunal inkomstskatt. Skattemyndigheten skall därvid dra av den på inkomståret belöpande avgiften vid beräkning av beskattningsbar inkomst. Preliminär avgift debiteras under inkomståret i anslutning till uppbörden av preliminär skatt.

Inkomsterna från pensionsavgiften förs till Allmänna pensionsfonden. Förvaltningen av influtna medel fördelas mellan första, andra och tredje fondstyrelserna med en andel som motsvarar den andel av tilläggsavgifterna som förs till var och en av fondstyrelserna.

Pensionsavgiften och den nuvarande allmänna avgiften som regleras i lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift regleras i en gemensam lag och ges benämningen allmänna egenavgifter.

Skälen för regeringens förslag: Under de senaste åren har utgifterna för ålders- och förtidspensioner vuxit betydligt snabbare än de inkomster ur vilka pensionerna skall finansieras. Det finns därför ett stort underskott mellan intäkterna från de avgifter som är destinerade för pensionsändamål och de totala pensionsutgifterna. Under år 1993 svarade avgiftsintäkterna för ca 70 % av finansieringen av pensionsutgifterna.

Under de närmaste decennierna kommer, även med en förhållandevis god ekonomisk tillväxt, detta gap mellan avgiftsintäkter och pensionsutgifter att kvarstå om inga åtgärder vidtas. Det kommer bl.a. att medföra att Allmänna pensionsfondens avkastning och behållning i växande utsträckning får tas i anspråk till löpande pensionsutbetalningar och att fonden så småningom töms.

I prop. 1993/94:250 anfördes att det finns argument för att det allmänna pensionsskyddet i högre grad än vad som är fallet i dag skall finan-

sieras med avgifter som betalas av den enskilde genom direkta inbetalningar. Förmånerna är i grunden individuella men de är, med undantag för den som betalar egenavgifter, inte förenade med någon avgift som individen betalar. Sett ur individens synvinkel utgör finansieringen en kostnad för arbetsgivaren, även om den på sikt bärs av den enskilde genom ett reducerat löneutrymme.

Det finns också administrativa motiv för finansiering med avgifter som betalas av den enskilde. Genom en individuell debitering kan underlaget för avgiftsuttaget begränsas till att avse de inkomster som understiger det s.k. förmånstaket och därmed ger pensionsrätt. En sådan överensstämmelse mellan avgift och förmån är administrativt svårare att uppnå om avgiften tas ut som arbetsgivaravgift.

Mot denna bakgrund bör det enligt regeringens mening fr.o.m. den 1 januari 1995 ske en finansiell förstärkning av pensionssystemet och den bör utformas så att det införs en avgift till pensionssystemet för vilken den enskilde individen bär betalningsansvaret. Denna pensionsavgift skall utgöra en del av den framtida ålderspensionsavgift som skall finansiera det reformerade ålderspensionssystemet. I enlighet med de av riksdagen antagna riktlinjerna i prop. 1993/94:250 skall avgiften för år 1995 uppgå till 1 % av avgiftsunderlaget.

Underlaget för pensionsavgiften bör vara detsamma som för den allmänna sjukförsäkringsavgiften, nämligen summan av inkomster av tjänst och inkomster av annat förvärvsarbete som dessa inkomster definieras i 11 kap. 2 och 3 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgift skall beräknas på summan av dessa inkomster till den del den inte överstiger 7,5 gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet.

Avgift skall inte betalas av den som under ett år har sammanlagda inkomster som understiger 25 % av det vid årets ingång gällande basbeloppet. Detta motiveras med att deklaraionsplikt inträder först då inkomsten överstiger denna nivå. Samma inkomstgräns avses bli gällande vid fastställande av pensionsgrundande inkomst inom det reformerade systemet.

Tilläggsavgift betalas inte, i likhet med andra sociala avgifter, på ersättningar som uppbärs av den som vid årets ingång fyllt 65 år. Samma åldersgräns gäller för uttag av den allmänna sjukförsäkringsavgiften. Enligt regeringens mening bör motsvarande åldersgräns gälla även pensionsavgiften.

Enligt riktlinjerna för det reformerade pensionssystemet skall nuvarande övre åldersgräns för intjänade av pensionsrätt tas bort och ny inkomstrelaterad pensionsrätt skall kunna tjänas in utan någon åldersbegränsning. Detta avses gälla för dem som är födda år 1935 eller senare, dvs. fyller 65 år under år 2000. De som är födda dessförinnan omfattas av nuvarande regelsystem. I konsekvens med principen att avgift till pensionssystemet skall tas ut på alla inkomster som ger pensionsrätt avses åldersgränsen för betalning av pensionsavgiften tas bort med verkan från sekelskiftet.

Arbetsgivaravgifter, liksom egenavgifter, läggs ovanpå den bruttoinkomst som utgör underlag för inkomstbeskattning. Det kan också ut-

tryckas som att arbetsgivaravgifterna utgår på en del av det totala löneutrymmet som är obeskattat. En höjning av arbetsgivaravgifterna medför, efter en tids anpassning, lägre bruttolöner.

Om en allmän egenavgift till ålderspensionen skall ha samma finansiella effekt som skulle blivit fallet om avgiftshöjningen i stället tagit formen av en arbetsgivaravgift bör den, i likhet med den allmänna sjukförsäkringsavgiften, dras ifrån vid beräkning av beskattningsbar inkomst. Även principiella skäl talar för att avgiften inte skall vara belagd med inkomstskatt. Eftersom förmånerna från pensionssystemet är beskattade skulle det, om avgiften inte drogs ifrån vid beräkning av beskattningsbar inkomst, medföra ett visst mått av dubbelbeskattning, eftersom pensionerna då skulle finansieras ur beskattade inkomster.

Den allmänna egenavgiften i form av pensionsavgift bör ingå såväl i den debiterade preliminära skatten som i sådan preliminär skatt som betalas genom skatteavdrag. Vid fastställande av preliminärskattetabletter bör hänsyn således tas till pensionsavgiften och att den dras ifrån vid beräkning av beskattningsbar inkomst. Avgiften skall fastställas i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt. Avgiften bör för att den betalningsskyldige klart skall kunna skilja den från inkomstskatten, redovisas vid sidan av denna.

För att underlätta för den som betalar avgiften och för att avgiften skall kunna hanteras av skattemyndigheten inom ramen för den förenklade självdeklarationen, bör debiterad avgift dras av från den taxerade inkomsten av skattemyndigheten. Den avgiftsskyldige behöver på detta sätt inte själv räkna ut och yrka avdrag för avgiften utan detta hanteras av skattemyndigheten på samma sätt som grundavdraget.

Intäkterna från pensionsavgiften skall föras till Allmänna pensionsfonden. Omföringen avses senare bli reglerad i förordning. Förvaltningen av influtna medel bör fördelas mellan första, andra och tredje fondstyrelserna med en andel som motsvarar den andel av medlen från tilläggs-pensionsavgiften som förs till var och en av fondstyrelserna.

För år 1995 beräknas intäkterna från pensionsavgiften uppgå till knappt 7,5 mdr kr. Genom att erlagda avgifter skall dras ifrån vid beräkning av den beskattningsbara inkomsten medför införandet av pensionsavgiften minskade intäkter från den statliga och kommunala inkomstbeskattningen. Sammantaget beräknas minskningen av skatteintäkterna uppgå till knappt 3 mdr kr år 1995. Härav utgör ca 2,5 mdr kr minskade kommunala skatteintäkter. De ekonomiska konsekvenserna för kommunsektorn bör beaktas vid den bedömning av det samhällsekonomiska utrymmet för skattefinansierad verksamhet som görs vid nästa tillfälle då ramen för statsbidragen till kommunerna fastställs.

Enligt de av riksdagen godkända riktlinjerna för reformeringen av pensionssystemet är avsikten att finansiellt förstärka ålderspensionssystemet genom att successivt höja ålderspensionsavgiften till 18,5 % och bredda avgiftsunderlaget på det sätt som redogörs för i avsnitt 4. Med utgångspunkt i att pensionsreformen genomförs enligt riktlinjerna möjliggör den höjning av det samlade avgiftsuttaget som den föreslagna pensionsavgiften innebär en för statsbudgeten mer förmånlig infasning av

det reformerade ålderspensionssystemet. På sikt kommer därför pensionsavgiften att minska den belastning på statsbudgeten som pensionsreformen medför.

Pensionavgiften kommer att regleras på samma sätt som gäller för den allmänna sjukförsäkringsavgiften. Det har därför bedömts lämpligt att dessa avgifter förs samman i en lag.

Vid såväl beredningen av ålderspensionsreformen som i den allmänna debatten har begreppet egenavgift kommit att användas som beteckning på en avgift för vilken den enskilde individen är betalningsskyldig. I gällande lagstiftning däremot benämns en sådan individuell avgift som tas ut av den enskilde på såväl inkomster av anställning som inkomster av annan förvärvsverksamhet allmän avgift.

I lagen om socialavgifter och annan lagstiftning betecknar begreppet egenavgift sådana avgifter som betalas vid inkomst av annat förvärvsarbete, dvs. de sociala avgifter som t.ex. egenföretagare betalar.

Det föreligger således en skillnad mellan hur begreppet egenavgift har kommit att användas i samband med pensionsreformen och i den allmänna debatten och vad det betecknar i lagstiftningen. Enligt regeringens bedömning har begreppet egenavgift som beteckning på en individuell avgift blivit så etablerat att det bör användas även i lagtext.

Enligt regeringens bedömning bör en avgift för vilken den enskilde är avgiftsskyldig och underlaget utgörs av alla inkomstslag benämnas *allmän egenavgift*. För att undvika missförstånd bör det nuvarande begreppet egenavgift ändras eller preciseras, så att det tydliggörs att dessa avgifter tas ut på sådana inkomster som inte är belagda med arbetsgivaravgift. Med hänsyn till att en sådan förändring leder till behov av en rad lagtekniska och administrativa följdändringar bedömer regeringen att denna fråga bör beredas ytterligare. Det medför således att för den som under år 1995 uppbär inkomst av annat förvärvsarbete, t.ex. ett eget företag, utgår således såväl egenavgifter enligt nuvarande innebörd, som allmänna egenavgifter.

I de lagförslag som lämnades till Lagrådet (se bilaga 1) föreslogs att den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skulle behandlas på samma sätt som den allmänna sjukförsäkringsavgiften och således föras in i lagen om allmänna egenavgifter respektive i lagen om sjömansskatt. Regeringen avser emellertid att senare lämna förslag till förändringar i arbetslöshetsförsäkringen, som bl.a. berör dess finansiering. Av detta skäl har denna avgift lyfts bort från de lagförslag som upptas i denna proposition. Vidare anges i förslaget till lag om allmänna egenavgifter att sjukförsäkringsavgift skall betalas med samma procentsats som i den nu gällande lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Regeringen avser att senare lämna förslag som kan innebära att denna procentsats ändras.

Regeringens förslag: Allmänna egenavgifter i form av pensionsavgift med 1 % och sjukförsäkringsavgift med 0,95 % skall betalas även på sådan inkomst som beskattas enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Skälen för regeringens förslag: Sjömän som tjänstgör ombord på svenska handelsfartyg beskattas för närvarande enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt (sjömansskattelagen) för sin inkomst ombord. Denna skatt är en definitiv källskatt som tas ut i stället för statlig och kommunal inkomstskatt. Någon taxering av sjöinkomster sker alltså inte. Sjömansskatten är progressiv och den är olika hög beroende på om fartyget i fråga går i fjärrfart eller närfart. Den är emellertid generellt sett lägre än den vanliga inkomstskatten.

Det sker ingen sammanläggning av sjöinkomst och inkomster som skall beskattas enligt de vanliga inkomstskattereglerna utan den som uppstår båda typerna av inkomst taxeras i sin hemkommun för sin landinkomst utan beaktande av eventuell sjöinkomst. Detta kan innebära att skatten totalt sett blir lägre än om all inkomst uppburits som inkomst i land.

Sjömansskattesystemet är sedan en tid tillbaka föremål för översyn.

På inkomst för vilken betalas sjömansskatt betalas i dag ingen allmän sjukförsäkringsavgift. Att denna avgift hittills inte tagits ut av sjömän beror inte på något principiellt ställningstagande om att sådan avgift inte skall tas ut på sjöinkomst utan på att den tekniska utformningen av införandet av en sådan avgiftsskyldighet krävt ytterligare beredning.

Frågan om införandet av allmänna egenavgifter har utretts av Sjömansskattekontoret i Göteborg. Sjömansskattekontorets slutsats är att eftersom beskattningen av sjömän i dag sker enligt ett helt fristående system bör ett införande av egenavgifter på sjöinkomst ske helt inom detta system. Regeringen delar denna åsikt.

Att ta ut de allmänna avgifterna inom sjömansskattesystemet utan någon samordning kan i vissa fall leda till att den som har både sjöinkomst och inkomst i land eller sjöinkomst från olika redare som tillsammans överstiger 7,5 basbelopp får betala egenavgifter även på inkomst över denna gräns. Mot detta bör dock vägas att ett av de främsta skälen för sjömansskattesystemet är att man oberoende av eventuell inkomst i land skall kunna ta ut en definitiv källskatt på sjöinkomst utan något särskilt taxeringsförfarande. En samordning med inkomsterna i land skulle medföra samordningsproblem av olika slag och stora administrativa nackdelar med bl.a. behov av en manuell samordning för samtliga sjömän. Det bör också som tidigare nämnts beaktas att sjömän har skattemässiga förmåner genom att det inte görs någon sammanläggning av sjöinkomster och övriga inkomster vare sig vid beräkning av sjömansskatt eller vid taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt.

De allmänna egenavgifterna på sjöinkomst bör därför, åtminstone i avvaktan på ett slutligt ställningstagande i fråga om sjömansskattesystemets fortsatta utformning, tas ut inom detta.

Sjukförsäkringen omfattar sjömän. Sjukförsäkringsavgift bör därför tas ut även på sjöinkomst. Det förslag som nu läggs fram om en allmän egenavgift i form av pensionsavgift med 1 % bör enligt regeringens mening även omfatta sådan inkomst som beskattas enligt sjömansskattelagen eftersom även sjömännen omfattas av det allmänna pensionssystemet.

6 Avgiftsuttag på inkomstdelar över förmånstaket samt tilläggsavgift för år 1995

6.1 Uppdelning av inkomstmedel från tilläggsavgiften

Regeringens förslag: Av inkomstmedel från tilläggsavgiften förs till statsbudgeten den andel som är hänförlig till inkomstdelar som, för den enskilde inkomsttagaren, överstiger förmånstaket i pensionssystemet. Omföring till statsbudgeten skall ske löpande under året med en schablon som för år 1995 sätts till 7 % av summan av inbetalda avgifter. Eventuell skillnad mellan schablonmässigt omfört belopp och slutligt fastställt belopp skall beaktas vid kommande års fördelning av avgiftsmedel mellan statsbudget och pensionssystem.

Skälen för regeringens förslag: Enligt de av riksdagen antagna riktlinjerna i prop. 1993/94:250 skall ålderspensionerna efter det att reformen är genomförd i sin helhet finansieras med en ålderspensionsavgift som tas ut på alla inkomster som ligger till grund för beräkning av pensionsrätt. Vidare skall ålderspensionsavgift utgå endast på inkomster som är förenade med pensionsrätt. Underlaget för och nivån på ålderspensionsavgiften skall därmed sammanfalla med summan av pensionsgrundande inkomster och andra pensionsgrundande belopp respektive tillgodoräknad pensionsrätt.

Ålderspensionsavgift skall i enlighet härmed inte tas ut på den del av den samlade inkomsten under ett år som för en enskild inkomsttagare överstiger förmånstaket i pensionssystemet, eftersom dessa inkomstdelar inte är förenade med några förmåner. Som framgår av föregående avsnitt skall den del av ålderspensionsavgiften som betalas som allmän egenavgift inte heller tas ut på sådana inkomstdelar. Inriktningen är alltså att underlaget för ålderspensionsavgiften skall begränsas till inkomster under förmånstaket även vad beträffar den del som tas ut som arbetsgivaravgift.

Detta innebär en grundläggande förändring i uttaget av arbetsgivaravgift eftersom dagens arbetsgivaravgifter debiteras kollektivt på hela den summa som en arbetsgivare betalar i lön, oberoende av om denna hos den enskilde är förenad med pensionsrätt eller ej. Att genomföra en sådan förändring kan vara förenad med administrativa problem, i synnerhet i de fall den enskilde individens samlade inkomster från flera olika arbetsgivare överstiger förmånstaket.

I den politiska överenskommelse som träffades i Pensionsarbetsgruppen ingick att det vid sidan av ålderspensionsavgiften skall finnas en särskild löneavgift som, när reformen genomförts fullt ut, skall uppgå till 9,25 %. Underlaget för en sådan avgift avsågs vara den del av den enskildes inkomst under ett år som överstiger förmånstaket. I det fall ålderspensionsavgiften blir tudelad mellan arbetsgivar- respektive allmän egenavgift kommer procentsatsen för den särskilda avgiften att vara densamma som för den del av ålderspensionsavgiften som tas ut som arbetsgivaravgift. Därmed kan uppbörden av den särskilda avgiften och den ålderspensionsavgift som arbetsgivaren skall betala samordnas och de administrativa problem som är förenade med att ta ut arbetsgivaravgifter med en begränsning som hänför sig till den enskilde individens samlade inkomster under förmånstaket undvikas.

Enligt överenskommelsen skall dock den särskilda avgiften uppgå till högst 9,25 % även om slutsatsen i den fortsatta beredningen av pensionsreformen blir att avgiftsväxling mellan arbetsgivaravgift och allmän egenavgift inte bör genomföras och arbetsgivaravgiften således blir 17,5 %. I detta fall måste systemet för uppbörd av arbetsgivaravgift anpassas så att det möjliggör en sådan begränsning av avgiftsuttaget.

Enligt riktlinjerna i prop. 1993/94:250 avsågs införandet av den särskilda avgiften ske fr.o.m. år 1995 genom att tilläggspensionsavgiften delades upp i två separata avgifter – en ålderspensionsavgift och en särskild avgift. Avgiftssatsen skulle under år 1995 vara lika för båda avgifterna. Eftersom den särskilda avgiften skulle tas ut på den del av inkomsten på vilken det inte utgår någon arbetsgivaravgift, skulle uppbörden kunna samordnas eftersom avgifterna skulle ha samma nivå.

En uppdelning av tilläggspensionsavgiften i två separata avgifter är emellertid inte enbart förenad med uppbördstekniska och administrativa utan även med betydande lagtekniska problem. Enligt lagen (1981:691) om socialavgifter utgår tilläggspensionsavgift på summan av utbetald lön till samtliga anställda utan någon individuell uppdelning. Takbegränsningen vad avser pensionsförmåner regleras i lagen om allmän försäkring och avser den enskilde löntagarens inkomster från samtliga arbetsgivare denne haft under året samt andra inkomster denne haft från annan förvärvsverksamhet eller ersättningar från socialförsäkringen.

Det är därför svårt att inom ramen för det befintliga regelsystemet i lagen om socialavgifter föra in en entydig avgränsning av avgiftsunderlaget för den arbetsgivaravgift som skall finansiera pensionssystemet respektive för den särskilda avgiften. Hur en uppdelning i två separata avgifter lagtekniskt bör utformas kan även komma att påverkas av huruvida den i Pensionsarbetsgruppens betänkande föreslagna avgiftsväxling-

en skall ske eller ej och därmed om nivåerna på dessa avgifter även framgent kommer att ligga på olika eller samma nivå.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till den korta tid som återstår fram till den 1 januari 1995 finner regeringen därför att tilläggspensionsavgiften tills vidare bör kvarstå i sin nuvarande utformning både vad avser arbetsgivaravgift och egenavgift.

Däremot bör de influtna medlen från tilläggspensionsavgiften delas upp på ett sådant sätt att den del av avgiftsintäkterna som kan beräknas vara hänförliga till inkomster över förmånstaket förs till statsbudgeten. På detta sätt uppnås i praktiken samma effekt som var syftet med den uppdelning i två separata avgifter som aviserades i prop. 1993/94:250.

Förändringen berör inte direkt den avgiftsskyldige, utan innebär en omfördelning mellan statsbudget och pensionssystem. Den markerar att den del av avgiften som tas ut på inkomstdelar överstigande förmånstaket är av en annan karaktär än den del av avgiften som har en motsvarighet i intjänande av pensionsrätt. En sådan uppdelning av avgiftsmedlen innebär att finansieringen av pensionssystemet tar ett steg närmare den struktur på finansieringen som pensionsreformen syftar till.

Medelsöverföring till statsbudgeten bör ske löpande under inkomståret. Enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter, som reglerar tilläggspensionsavgiftens användning, skall Riksförsäkringsverket årligen föra över intäkterna från tilläggspensionsavgiften till Allmänna pensionsfonden. I praktiken sker sådan överföring löpande varje månad. Regeringens förslag innebär att fr.o.m. den 1 januari 1995 skall Riksförsäkringsverket i stället föra en viss andel av avgiftsmedlen till en särskild inkomstitel på statsbudgeten.

Denna andel föreslås bli fastställd schablonmässigt mot bakgrund av en uppskattning av hur stor del av underlaget för tilläggspensionsavgiften som, hos de enskilda inkomsttagarna, kommer att ligga över förmånstaket.

Som tidigare konstaterats utgår emellertid inte för närvarande tilläggspensionsavgift på samtliga de inkomstslag som ger pensionsrätt. Detta kommer inte heller att vara fallet under år 1995. En enskild individ kan därför ha samlade inkomster över 7,5 basbelopp medan summan av sådana inkomster som har föranlett inbetalning av tilläggspensionsavgift understiger 7,5 basbelopp. Beräkningar visar att av de sammanlagda inkomsterna utgörs ca en femtedel av olika ersättningar som inte är avgiftsbelagda. Det är därför inte självklart hur stor del av inbetalda tilläggspensionsavgifter som skall anses härröra från den del av individens inkomster som överstiger förmånstaket.

Enligt regeringens mening bör dock inkomstdelar över förmånstaket i sin helhet räknas till sådana inkomster som är belagda med tilläggspensionsavgift. Av dem som har inkomster som till betydande del utgörs av icke avgiftsbelagda inkomster, dvs. främst ersättningar från socialförsäkringen torde det vara relativt få som kommer upp i inkomster på en nivå som överstiger förmånstaket. Det är därför rimligt att hänföra hela den del av inkomstsumman som ligger över förmånstaket till sådana inkomster för vilka det utgår tilläggspensionsavgift. Andelen av inkomsterna

över förmånstaket varierar mellan åren. Enligt beräkningar från senast tillgänglig statistik avseende inkomståren 1991 och 1992 låg 6,2 % respektive 5,7 % av den totala summan av sådana inkomster som ger pensionsrätt över förmånstaket på 7,5 basbelopp.

Den andel av de samlade pensionsgrundande inkomsterna som, hos de enskilda inkomsttagarna, överstiger förmånstaket kan för år 1995 uppskattas till ca 6 %. Satt i relation till det beräknade underlaget för tilläggspensionsavgift under år 1995 motsvarar dessa inkomstdelar ca 7 %. Enligt regeringens mening bör därför 7 % av intäkterna från tilläggspensionsavgiften under år 1995 föras till statsbudgeten. Detta beräknas medföra en förstärkning av statsbudgetens inkomster med ca 6 mdr kr. Allmänna pensionsfondens intäkter minskar med samma belopp.

När inkomststatistik för år 1995 föreligger efter taxering för detta inkomstår, kan det visa sig att denna schablonmässigt bestämda andel baserats på en under- eller överskattning av hur stor andel av de samlade inkomsterna som legat över förmånstaket och att en för liten respektive för stor andel av influtna medel från tilläggspensionsavgiften förts till statsbudgeten. I sådant fall bör det enligt regeringens mening ske någon form av reglering mellan statsbudgeten och Allmänna pensionsfonden. En sådan reglering åstadkoms lämpligen genom att fördelningen av influtna avgifter kommande år justeras med hänsyn till detta. Den exakta utformningen av en sådan slutreglering kommer att bli föremål för fortsatt beredning.

6.2 Tilläggspensionsavgift för år 1995 m.m.

Regeringens förslag: Tilläggspensionsavgiften för tiden fr.o.m. den 1 januari 1995 skall uppgå till 13,00 %.

Riksförsäkringsverkets åliggande att vart femte år föreslå avgiftsuttag för försäkring om tilläggspension slopas.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 respektive 3 kap. 1 § 3 lagen om socialavgifter utgår tilläggspensionsavgift efter den procentsats som anges i särskild lag. Enligt lagen (1989:634) om procentsats för uttag av avgift för åren 1990-1994 till försäkringen för tilläggspension skall denna procentsats uppgå till 13,00 % för åren 1990-1994. Avgiftsnivån för år 1995 och framåt är således inte fastställd.

Enligt 19 kap. 4 § lagen om allmän försäkring skall avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension vara så avvägt att avgifterna i förening med andra tillgängliga medel finansierar pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen samt den fondering som behövs. Det åligger Riksförsäkringsverket att vart femte år föreslå avgiftsuttag för nästföljande sjuårsperiod. Ett sådant förslag lämnades av RFV i en skrivelse till regeringen i december 1992. RFV:s slutsats var att med oförändrade regler borde avgiftsuttaget successivt höjas med fyra

procentenheter under loppet av 1990-talet för att klara ATP-systemets långsiktiga finansieringsbehov.

Den reformering av pensionssystemet vars principer riksdagen ställt sig bakom innebär i sig en finansiell förstärkning av pensionssystemet. De beräkningar som gjordes i anslutning till prop. 1993/94:250 visade att med en ålderspensionsavgift på 18,5 % som tas ut på samtliga pensionsgrundande inkomster genereras inkomster som med betryggande marginal räcker för att uppfylla gjorda åtagande vad gäller ålderspension samt att finansiera de pensionsrätter som intjänas i framtiden. Den koppling av värdet av pensionsförmåner till den samhällsekonomiska utvecklingen som är en central del av reformen medför att ett avgiftsuttag på den föreslagna nivån bör vara tillräckligt oavsett den framtida samhällsekonomiska utvecklingen. Vidare kommer det reformerade systemet att vara ett avgiftsbestämt system, vilket innebär att förmånerna bestäms av inbetalda avgifter. Det skall därför inte uppstå något behov av att justera avgiften till ålderspensionssystemet eller i annan form tillföra extra medel.

Som redovisas i prop. 1993/94:250 avses ålderspensionsavgiften fasas in successivt under en följd av år, för att så småningom uppgå till 18,5 %. I avvaktan på förslag om den konkreta utformningen av denna infasning bör tilläggspensionsavgiften även under 1995 uppgå till 13,00 %. Detta är också i överensstämmelse med riktlinjerna i prop. 1993/94:250.

En konsekvens av pensionsreformen blir att det inte kommer att finnas behov av att med återkommande mellanrum justera avgiftsuttaget till ålderspensionssystemet. Därmed bortfaller motiven för Riksförsäkringsverkets uppdrag att lämna förslag till avgiftsuttag. Enligt regeringens mening finns därmed inte heller anledning att reglera avgiftsuttaget i särskild lag utan procentsatsen för tilläggspensionsavgiften bör skrivas in i lagen (1981:691) om socialavgifter.

Regeringens förslag: Avsättning till den reformerade ålderspensioneringens premiereservsystem påbörjas inkomståret 1995 genom att 11 % av influtna medel från tilläggs pensionsavgiften löpande överförs till särskild förvaltning.

Överförda medel placeras på räntebärande konto hos Riksgäldskontoret. Räntan på medlen skall vara marknadsmässig och läggas till kapitalet. Riksgäldskontoret åläggs att senast den 31 mars varje år till regeringen lämna uppgifter om kontots ställning per den 31 december året före och den ränta som under det året tillgodoräknats kontot.

Skälen för regeringens förslag: Det reformerade pensionssystemet avses träda i kraft den 1 januari 1996. Reformeringen skall dock ske stegvis med början år 1995. Enligt regeringen bör den del av den reformerade ålderspensioneringen som premiereservsystemet avses utgöra börja gälla redan för de inkomster som intjänas under år 1995. Avsättningar bör därför göras i syfte att tillföra premiereservsystemet medel redan för år 1995.

Avsättningar till premiereservsystemet skall, enligt de av riksdagen godkända riktlinjerna, när systemet trätt i full funktion göras med 2 procentenheter av den totala ålderspensionsavgiften om 18,5 % av avgiftsunderlaget. Detta gäller för personer födda år 1954 och senare. För personer födda åren 1939 – 1953 skall avsättningar göras med kvotdelar. För en person född år 1939 skall avsättning ske med 0,5 % av avgiftsunderlaget till premiereservsystemet och med 18 % av avgiftsunderlaget till fördelningsystemet. För personer födda år 1953 är motsvarande siffror 1,9 % resp. 16,6 %. För varje sådan årsklass som omfattas av premiereservsystemet sker således fr.o.m. årsklass 1939 en ökning av den andel som skall avsättas till det systemet med 0,1 procentenhet och en motsvarande minskning av den andel som skall avsättas till fördelningsystemet.

De riktlinjer för ett reformerat ålderspensionssystem som antagits av riksdagen anger att avgifter skall betalas på samtliga inkomster som ger pensionsrätt. Detta avses gälla fr.o.m. år 1996. Till skillnad mot vad som gäller inom dagens tilläggs pensionssystem skall avgifter då betalas på socialförsäkringsersättningar och andra liknande ersättningar som anges i 11 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Därutöver skall i vissa fall avgifter betalas för fiktiva inkomster som också kommer att ge pensionsrätt inom det reformerade systemet.

Som angetts i det föregående föreslår regeringen att avsättningar i syfte att tillföra premiereservsystemet medel påbörjas redan fr.o.m. den 1 januari 1995. De intjänanderegler som avses gälla från den 1 januari 1996 skall enligt de av riksdagen fastslagna riktlinjerna i vissa delar få

verkan även för år 1995. Det är emellertid oklart om samtliga de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa pensionsrätt enligt de nya intjänandereglererna kommer att finnas tillgängliga när denna skall fastställas i samband med 1996 års taxering.

Det är administrativt sett förenat med betydande fördelar att beräkning av 1995 års avsättningar utgår från nuvarande regler om pensionsgrundande inkomst i 11 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring. Underlaget för avsättning i syfte att tillföra premiereservsystemet medel bör därför utgöras av pensionsgrundande inkomst enligt 11 kap. 5 § samma lag med tillägg för där avräknat basbelopp.

Med utgångspunkt i uppgifter från tidigare år har gjorts en uppskattning av hur underlaget för avsättningar till premiereservsystemet, bestämt på det sätt som angivits ovan kommer att fördelas mellan olika åldersgrupper under år 1995. En beräkning har gjorts av hur stora avsättningar som därvid blir aktuella för varje berörd åldersklass. Denna beräkning ger vid handen att den samlade avsättningen för år 1995 torde komma att uppgå till ca 10 mdr kr.

Enligt regeringens bedömning bör avsättningar av denna storleksordning göras i syfte att tillföras premiereservsystemet. Detta bör ske genom att en viss andel av influtna medel från tilläggs pensionsavgiften löpande förs över till en särskild förvaltning i stället för att föras till Allmänna pensionsfonden.

Beräkningar visar att denna andel bör uppgå till knappt 11 % för att det under året skall ackumuleras en behållning som motsvarar de samlade avsättningarna till premiereservsystemet. Enligt regeringens mening bör därför 11 % av influtna tilläggs pensionsavgifter löpande föras över till en särskild förvaltning enligt vad som anges i det följande. Beräkningarna är gjorda utifrån de förhållanden som förväntas gälla under 1995. Det kan därför bli nödvändigt att inför 1996 ompröva storleken på avsättningarna till premiereservsystemet.

Premiereservsystemet avses få en sådan konstruktion att den enskilde kan få medel överförda till sitt individuella pensionskonto först i samband med att dennes pensionsrätt fastställs vid taxeringen året efter det år medel avsatts till särskild förvaltning. Genom ett sådant system undviks de problem som kan uppkomma om medlen i stället skulle avsättas kontinuerligt och överföras till kapitalförvaltarna i takt med att avgifter betalas in, t.ex. att storleken på löpande inbetalda avgifter avviker från den enskildes slutligen fastställda pensionsrätt. Det kommer därför att även i fortsättningen behövas en tillfällig förvaltning av medel inom premiereservsystemet.

En särskild utredare har bl.a. fått till uppgift att lämna förslag på utformningen av en sådan kapitalförvaltning (dir. 1994:96). De huvudalternativ som skall utredas är förvaltning hos Riksgäldskontoret och Allmänna pensionsfonden (första-tredje fondstyrelserna). Även Riksförsäkringsverket kan komma i fråga som förvaltare. Utredaren har även som uppgift att överväga vilken interimistisk förvaltning av medlen som är att föredra innan premiereservsystemet trätt i full funktion.

Tills vidare bör enligt regeringens mening de medel som skall avsättas

till förvaltning inom ramen för det premiereservsystem som avses bli infört, placeras på konto hos Riksgäldskontoret. På detta sätt får man en enkel förvaltningsform som inte kräver några omfattande administrativa åtgärder.

På kontot hos Riksgäldskontoret läggs de avsatta medlen samman utan uppdelning på individer. Skälet till detta är att storleken på den avsättning som skall göras för varje individ som omfattas av premiereservsystemet kan fastställas först vid taxeringen året efter avgiftsåret i samband med att pensionsrätten fastställs.

På insatta medel bör utgå ränta. Enligt de riktlinjer för inlåning i Riksgäldskontoret som riksdagen slagit fast, skall denna ske på marknadsmässiga villkor (prop. 1990/91:29 s. 15 och 16, bet. 1990/91:FiU4, rskr. 1990/91:38). Ränta på inlånade medel är då avhängig den tid under vilken medlen skall vara placerade på konto hos Riksgäldskontoret och vilken marknadsmässig ränta som gäller beroende på inlåningstid. Med hänsyn härtill bör det på medlen inom premiereservsystemet utgå marknadsmässig ränta.

För att få insyn i Riksgäldskontorets förvaltning av pensionsmedlen bör kontoret varje år lämna en redogörelse för kontots behållning den 31 december föregående år och för den ränta som tillgodosräknats kontot under året. Det är lämpligt att redogörelsen lämnas i samband med årsredovisningen och detta bör därför ske senast den 31 mars året efter det år uppgifterna avser.

När pensionsrätt fastställs i samband med taxeringen året efter intjänandeåret avses insatta medel föras till individuella pensionskonton i premiereservsystemet. När medel förs över till dessa konton, måste det göras en beräkning av hur stort kapital som tillsammans med avkastning skall belöpa på resp. konto. Förslag på hur denna beräkning bör göras ingår i uppdraget för den särskilde utredaren. Regeringen lägger därför inte nu fram något förslag i denna del.

8.1 Förslaget till lag om allmänna egenavgifter

1 §

I denna inledningsparagraf anges att allmänna egenavgifter skall betalas enligt lagen. En upplysning lämnas vidare om att bestämmelser om allmänna egenavgifter också finns i lagen (1958:295) om sjömansskatt. Som framgår av avsnitt 5.3, föranleder de särskilda regler som gäller för beskattning och uppbörd av skatter och avgifter för sjömansinkomster att även allmänna egenavgifter som skall betalas av sjömän regleras i särskild ordning.

2 §

I paragrafens *första stycke* föreskrivs att det för varje år skall betalas allmänna egenavgifter i form av pensionsavgift och sjukförsäkringsavgift. Avgifterna tas ut på inkomst som närmare anges i 3 §. Med år avses beskattningsår. Avgifterna utgör 1 respektive 0,95 procent av det avgiftsunderlag som anges i 3 §.

Sjukförsäkringsavgift betalas i dag enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift. Som framgår av ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna föreslås att denna lag upphävs. Någon ändring i sak i fråga om vad som i dag gäller den allmänna sjukförsäkringsavgiften har inte gjorts i lagförslaget med undantag av vad som föreslås i 3 § andra stycket.

I paragrafens *andra stycke* ges en avrundningsregel. Avgifterna skall var för sig avrundas till närmast hela hundratal kronor. Avgifter som slutar på femtio kronor avrundas därvid till närmast lägre hundratal.

3 §

I paragrafens *första stycke* anges hur underlaget, som är detsamma för de båda avgifterna, skall bestämmas. Underlaget utgörs av summan av sådan inkomst av anställning som avses i 11 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring och sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 11 kap. 3 § samma lag. Något basbeloppsavdrag som vid fastställande av pensionsgrundande inkomst skall inte göras. Inkomsten beaktas även om pensionsgrundande inkomst inte skall fastställas enligt 11 kap. 1 § andra stycket nämnda lag, t.ex. för den som före 65 års ålder uppbär hel ålderspension. I paragrafen fastslås vidare att endast inkomster för vilka den som uppbär inkomsten är skattskyldig enligt kommunalskattelagen (1928:370) skall ingå i beräkningsunderlaget för avgifterna. Detta medför bl.a. att den som endast är skattskyldig enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt eller lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta inte blir avgiftsskyldig enligt denna lag. För den som är skattskyldig enligt lagen om sjömansskatt föreslås särskilda regler om skyldigheten att betala allmänna egenavgifter i den lagen.

I paragrafens *andra stycke* föreslås en bestämmelse om att det vid beräkning av inkomst av anställning skall göras avdrag för kostnader som arbetstagaren haft att bestrida i innehavd anställning, i den mån kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger ettusen kronor. Bestämmelsen har sin motsvarighet i 4 § tredje stycket lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Av *tredje stycket* framgår att den del av summan som överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring inte ingår i beräkningsunderlaget.

4 §

Av paragrafen framgår att avgift inte skall betalas av den som vid beskattningsårets ingång fyllt 65 år. Befriad från avgiftsskyldighet är även den som har en inkomst enligt 3 § som understiger 25 procent av det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring. Den vars inkomst överstiger den nämnda gränsen skall däremot debiteras avgift för hela summan av inkomsterna upp till sju och en halv gånger basbeloppet, alltså även för den del som ligger under 25 procent av basbeloppet.

5 §

Av lagrummet framgår att avgiftsunderlaget för varje år skall fastställas av skattemyndigheten i samband med taxeringen.

6 §

I denna paragraf ges föreskrifter om vad de båda avgifterna skall finansiera. Vidare slås i paragrafen fast att pensionsavgiften skall föras till Allmänna pensionsfonden och sjukförsäkringsavgiften till staten.

7 §

I paragrafen anges att bestämmelserna i taxeringslagen och uppbörds-lagen skall tillämpas i fråga om avgifter enligt den nya lagen samt att i fråga om sjukförsäkringsavgift även 4 kap. 1 § lagen om socialavgifter skall tillämpas. Det innebär bl.a. att i fråga om rätt till omprövning, överklagande m.m. gäller samma regler som vid inkomsttaxeringen samt att sjukförsäkringsavgift enligt denna lag skall användas på samma sätt som sjukförsäkringsavgiften enligt lagen om socialavgifter.

8.2 Förslaget till ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Prop. 1994/95:41

1 § 1 mom.

I *första stycket* införs en bestämmelse om att allmänna egenavgifter i form av pensionsavgift och sjukförsäkringsavgift skall tas ut på sådan inkomst som beskattas enligt sjömansskattelagen.

Vidare införs i ett nytt *andra stycke* en bestämmelse som innebär att, om inte annat särskilt föreskrivs, det som i lagen sägs om sjömansskatt även skall gälla de allmänna egenavgifterna. Detta innebär att t.ex. reglerna om skattskyldighet till sjömansskatt och om uppörd och redovisning av sjömansskatt blir tillämpliga även på de allmänna egenavgifterna.

2 §

I paragrafen definieras bl.a. vad som avses med beskattningsbar inkomst. Genom den föreslagna lydelsen framgår att vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten som sjömansskatten skall beräknas på skall avdrag göras för på inkomsten belöpande allmänna egenavgifter.

3 §

I paragrafen stadgas att sjömansskatt tillfaller staten. I den föreslagna lydelsen tillkommer en särskild bestämmelse avseende de allmänna egenavgifterna som anger att dessa skall användas på det sätt som framgår av 6 § i den föreslagna lagen om allmänna egenavgifter.

4 §

Ändringen i 4 § innebär en specialreglering avseende de allmänna egenavgifterna. När ersättningen till kommunerna för minskade skatteintäkter räknas fram skall de allmänna egenavgifterna inte räknas in i underlaget.

7 §

I denna paragraf finns bestämmelser om sjömansskattens storlek. Genom det föreslagna nya *andra stycket* och den nya lydelsen av *tredje stycket* framgår att sjömansskattetablerna inte är tillämpliga på de allmänna egenavgifterna. Egenavgifterna skall i stället utgå med samma procent-satser som de som gäller enligt lagen om allmänna egenavgifter.

Bestämmelsen om att avgifterna inte tas ut på den del av inkomsten som överstiger 0,625 basbelopp (en tolfedel av basbeloppet) motsvarar bestämmelsen i lagen om allmänna egenavgifter om att avgifter inte tas ut på den del av inkomsten som överstiger 7,5 basbelopp. Med hänsyn till att man i sjömansskattesystemet räknar skatten på den beskattningsbara månadsinkomsten och inte som i landskattesystemet den beskattningsbara årsinkomsten måste taket för avgiftsuttaget anpassas härtil. Av praktiska skäl måste även den nedre gränsen för uttag av avgifter

enligt sjömansskattelagen särregleras. Detta innebär att allmänna egenavgifter inte tas ut på sådana inkomster som inte når upp till gränsen för uttag av sjömansskatt.

I paragrafen stadgas också att avgifter inte skall tas ut av den som vid årets ingång fyllt 65 år.

8 §

I paragrafen, som behandlar skatteuttaget för utländsk sjöman, införs ett nytt *andra stycke* där det stadgas att även den som är skattskyldig enligt denna paragraf skall erlägga allmänna egenavgifter och att detta skall ske enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. andra stycket.

I *fjärde stycket* görs en redaktionell ändring.

9 a §

I denna paragraf föreskrivs att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställer de sjömansskattetabeller som behövs för beräkning av sjömansskatt. Vid fastställandet av skattetablerna skall beaktas inträffade förändringar i fråga om uttag av statlig inkomstskatt och storleken av det kommunala grundavdraget. Här läggs till en bestämmelse som medför att även förändringar av uttaget av allmänna egenavgifter enligt lagen om allmänna egenavgifter skall beaktas vid fastställandet av sjömansskattetablerna.

11 §

I paragrafen föreskrivs att då skatteavdrag verkställs skall den innehållna skatten kvitteras. Här införs en bestämmelse om att vid kvitteringen skall anges även innehållna allmänna egenavgifter. Den som betalar en avgift skall själv kunna se hur mycket han betalar i pensionsavgift osv.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

19 kap.

1 §

Med anledning av förslaget om införande av en allmän egenavgift som en del av finansieringen av pensionssystemet och till att de allmänna egenavgifterna föreslås bli sammanförda i en gemensam lag görs i förevarande paragraf en hänvisning till den föreslagna nya lagen. En hänvisning görs också till lagen (1958:295) om sjömansskatt med anledning av de regler om allmänna egenavgifter som föreslås bli införda i den lagen.

3 a §

I denna paragraf föreskrivs att försäkringen för tilläggspension finansieras, förutom genom avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, av vinstskatt enligt lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt samt vinstdelningsskatt enligt lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt. De nämnda skatteförfattningarna har upphört att gälla. Bestämmelsen borde därför ha utgått ur kapitlet. Så har inte skett. Paragrafen bör därför nu upphävas.

4 §

I paragrafens *första stycke* anges ramen för avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension. Med hänsyn till förslaget om att sju procent av influtna tilläggspensionsavgifter skall föras till staten, införs i detta stycke en bestämmelse som innebär att detta skall beaktas vid avvägningen av avgiftsuttaget.

I *andra stycket* anges att beslut om avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension för ett visst år skall fattas senast under året dessförinnan. Vidare anges att Riksförsäkringsverket vart femte år skall föreslå avgiftsuttag för nästföljande sju år, i den mån uttaget inte redan beslutats. Nu gällande bestämmelse för avgiftsuttagets storlek regleras i lagen (1989:634) om procentsats för uttag av avgift för åren 1990-1994 till försäkringen för tilläggspension. Lagen gäller således fram till utgången av år 1994. Med hänsyn till de av riksdagen godkända principerna för det reformerade pensionssystemets finansiering (prop. 1993/94:250 s. 206 f.) finns det inte anledning att ha kvar den nuvarande särregleringen om fastställande av procentsats för uttag av socialavgifter till tilläggspensioneringen. Paragrafens andra stycke föreslås därför upphävt.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

2 kap.

1 §

En arbetsgivare skall enligt paragrafens nuvarande lydelse betala tilläggspensionsavgift efter den procentsats som anges i särskild lag, se kommentaren till 19 kap. 4 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Nu gällande bestämmelse för avgiftsuttagets storlek regleras i lagen (1989:634) om procentsats för uttag av avgift för åren 1990-1994 till försäkringen för tilläggspension. Lagen gäller således fram till utgången av år 1994. Som framhålls i kommentaren till 19 kap. 4 § lagen om allmän försäkring finns inte anledning att ha kvar den nuvarande särregleringen. Procentsatsen för tilläggspensionsavgiften föreslås därför införd i förevarande paragraf liksom i 3 kap. 1 § i fråga om egenavgifter. Storleken på procentsatsen föreslås bli oförändrad.

3 kap.

1 §

Procentsatsen för egenavgifterna till tilläggspensioneringen föreslås införd i denna paragraf på samma sätt som gäller arbetsgivaravgifterna i 2 kap. 1 § i enlighet med vad som anges i motiveringen till sistnämnda paragraf.

4 kap.

3 §

Tilläggspensionsavgifterna förs i dag till Allmänna pensionsfonden. Fondens tillgångar skall täcka kostnaderna för försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Av influtna tilläggspensionsavgifter föreslås nu sju procent föras till staten. Denna del beräknas för år 1995 motsvara den sammanräknade inkomsten över sju och ett halvt basbelopp. En ändring med denna innebörd görs i förevarande paragraf.

I paragrafen införs också en regel om att elva procent av influtna tilläggspensionsavgifter skall placeras på konto hos Riksgäldskontoret. Medlen är, som framgår av avsnitt 7, avsedda för framtida placering på individuella pensionskonton inom premiereservsystemet avseende dem som är födda år 1939 och senare och som enligt riktlinjerna för reformen avses bli omfattade av det nya systemet. Hur avsättning av medel till denna särskilda förvaltning räknats fram framgår av samma avsnitt. Avsikten är, som där sägs, att de avsatta medlen skall förvaltas interimistiskt enligt särskilda regler. När den slutliga reformen av ålderspensionssystemet i enlighet med de av riksdagen godkända riktlinjerna träder i kraft, avses de avsatta medlen inkl. avkastningen på dessa föras över på de individuella pensionskontona, som skall förvaltas i särskild ordning. Återstoden av de influtna tilläggspensionsavgifterna, 82 procent, skall föras till Allmänna pensionsfonden.

8.5 Förslaget till lag om förvaltning av vissa tilläggspensionsavgifter

1 §

I paragrafens *första stycke* anges att denna lag gäller förvaltningen av de penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall placeras på konto hos Riksgäldskontoret.

I paragrafens *andra stycke* anges att förvaltade medel skall finansiera framtida pensioner. Avsikten är att medlen skall användas inom ramen för den reformerade ålderspensioneringens premiereservsystem enligt vad som närmare beskrivs i avsnitt 7.

2 §

Bestämmelsen har behandlats i den allmänna motiveringen, se avsnitt 7.

3 §

I paragrafen föreskrivs att Riksgäldskontoret senast den 31 mars varje år till regeringen skall lämna en särskild redogörelse för behållningen på kontot per den 31 december året före och den ränta som under det året tillgodoförts kontot. Denna skyldighet för Riksgäldskontoret innebär således att kontoret dels skall lämna uppgift om kontots ställning den 31 december inklusive den under året upplupna räntan, dels skall lämna uppgift om storleken på den ränta som under året tillgodoräknats kontot. Denna uppgiftsskyldighet för Riksgäldskontoret inträder första gången år 1996. Tidsramen för att fullgöra skyldigheten att lämna redogörelsen sammanfaller med Riksgäldskontorets skyldighet att avlämna årsredovisning.

8.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden

1 §

I överensstämmelse med förslaget om att allmänna egenavgifter i form av pensionsavgifter enligt den nya lagen om allmänna egenavgifter skall föras till Allmänna pensionsfonden införs i förevarande paragraf en hänvisning till den lagen. Motsvarande hänvisning görs till lagen (1958:295) om sjömansskatt.

2 §

I första stycket i denna paragraf införs en ny punkt, 4. I denna punkt föreskrivs att Riksförsäkringsverket skall till första - tredje fondstyrelsernas förvaltning varje år överföra pensionsavgifter enligt den föreslagna lagen om allmänna egenavgifter och lagen (1958:295) om sjömansskatt. De medel som inflyter enligt nämnda lagar skall fördelas på respektive fondstyrelse på så sätt att den andel av medlen som förs till varje fondstyrelse motsvarar den andel tilläggsavgifter som förs till samma fondstyrelse.

8.7 Övriga lagförslag

Med anledning av att den tidigare allmänna sjukförsäkringsavgiften tillsammans med den nya pensionsavgiften förs samman i en ny gemensam lag har följändringar gjorts i övriga lagar.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till

Lag om allmänna egenavgifter

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om allmänna egenavgifter. Bestämmelser om allmänna egenavgifter finns även i lagen (1958:295) om sjömansskatt.

2 § Den som uppbär sådan inkomst som avses i 3 § skall på avgiftsun-
derlaget för varje år betala allmänna egenavgifter i form av

1. pensionsavgift med 1 procent,
2. sjukförsäkringsavgift med 0,95 procent,
3. avgift för finansiering av kontantförmån vid arbetslöshet med 2 procent.

Avgifterna avrundas var för sig till närmast hela hundratal kronor. Avgift som slutar på 50 kronor avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

3 § Avgifterna beräknas på sådan inkomst av anställning som avses i 11 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring och sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 11 kap. 3 § nämnda lag om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt kommunalskattelagen (1928:370). Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete skall därvid var för sig avrundas till närmast lägre hundratal kronor.

Vid beräkning av inkomst av anställning skall avdrag göras för kostnader som arbetstagaren haft att bestrida i innehavd anställning, i den mån kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger ettusen kronor.

Avgifterna beräknas på summan av inkomsterna till den del summan inte överstiger sju och en halv gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen om allmän försäkring.

4 § Avgifter skall inte betalas av den som vid årets ingång har fyllt 65 år.

Avgifter skall inte heller betalas av den som har sådana inkomster som avses i 3 §, om inkomsterna understiger 25 procent av det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

5 § Avgiftsun-
derlaget skall för varje år fastställas av skattemyndigheten i samband med taxeringen till statlig och kommunal inkomstskatt.

6 § Pensionsavgiften används till finansiering av försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Sjukförsäkringsavgiften används till finansiering av sjukförsäkringen enligt samma lag.

Avgiften för finansiering av kontantförmån vid arbetslöshet används för finansiering av arbetslöshetsersättning enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och av kontant arbetsmarknadsstöd enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Pensionsavgiften förs till Allmänna pensionsfonden. Sjukförsäkringsavgiften och avgiften för finansiering av kontantförmån vid arbetslöshet förs till staten.

7 § Bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324) och uppbördslagen (1953:272) tillämpas i fråga om avgifter enligt denna lag. I fråga om sjukförsäkringsavgift tillämpas även 4 kap. 1 § lagen (1981:691) om socialavgifter.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas på avgiftspliktig inkomst som uppbärs från och med den dagen. Omfattar beskattningsåret tid såväl före som efter utgången av år 1994, skall, om den skattskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden efter utgången av år 1994 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

2. Genom lagen upphävs lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om avgifter som avser tiden före den 1 januari 1995.

2.2 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Prop. 1994/95:41
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 § 1 mom., 2 och 3 §§, 4 § 1 mom., 7 § 1 mom., 8, 9 a och 11 §§ lagen (1958:295)¹ om sjömansskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

*1 mom.*² Sjömansskatt enligt denna lag skall erläggas av sjöman för inkomst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100, vilket huvudsakligast nyttjas i sådan närfart eller fjärrfart, som i 2 § sägs.

1 mom. Sjömansskatt samt allmänna egenavgifter i form av pensionsavgift, sjukförsäkringsavgift och avgift för finansiering av kontantförmån vid arbetslöshet enligt denna lag skall erläggas av sjöman för inkomst ombord på svenskt handelsfartyg med en bruttodräktighet av minst 100, vilket huvudsakligast nyttjas i sådan närfart eller fjärrfart, som i 2 § sägs.

Vad som i denna lag sägs om sjömansskatt gäller, såvitt inte annat särskilt föreskrivs, även allmänna egenavgifter.

Sjömansskatt skall icke erläggas av sjöman ombord på svenskt handelsfartyg i fart inom landet huvudsakligen i hamnar eller på floder, kanaler eller insjöar eller inomskärs vid kusterna eller i Kalmarsund (inre fart) utom i fall som avses i 7 § 2 mom. andra stycket. Sjömansskatt skall icke heller erläggas för sådan ersättning som avses i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. och som inte är undantagna från skatteplikt enligt 8 § 2 och 3 nämnda lag.

Den som för redarens räkning tjänstgör som kontrollant under fartygs byggande eller biträder vid fartygets utrustning för att senare tillträda befattning på fartyget skall erlägga sjömansskatt för inkomsterna under kontrollant- eller utrustningstiden.

2 §³

I denna lag förstås med

sjöman: arbetstagare som enligt sjömanslagen (1973:282) anses som sjöman,

handelsfartyg: fartyg, som nyttjas till handelssjöfart eller resandes fortskaffande eller till annat ändamål, som äger gemenskap med handelssjöfarten,

närfart: linjefart mellan svenska hamnar utanför öppen kust eller utomskärs vid kusterna samt linjefart mellan svensk och utländsk hamn,

¹ Lagen omtryckt 1970:933.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.

² Senaste lydelse 1991:599.

³ Senaste lydelse 1988:1529.

eller mellan utländska hamnar, dock ej linjefart bortom linjen Hanstholm – Lindesnäs eller bortom Cuxhaven,

fjärrfart: annan fart än inre fart och närfart,

inkomst ombord: lön eller annan gottgörelse, som sjöman uppbär på grund av sin anställning ombord och som skulle hava utgjort intäkt av tjänst enligt kommunalskattelagen,

beskattningsbar inkomst: inkomst ombord med undantag för sådan fri kost som har beaktats vid bestämningen av tabellerna i 7 § 1 mom. och 8 § samt fri logi, i förekommande fall minskad med belopp, som har fastställts genom beslut om jämkning och, i den mån det har medgivits av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, med belopp som enligt avtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utgör krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning,

beskattningsbar inkomst: inkomst ombord med undantag för sådan fri kost som har beaktats vid bestämningen av tabellerna i 7 § 1 mom. och 8 § samt fri logi, i förekommande fall minskad med belopp, som har fastställts genom beslut om jämkning och, i den mån det har medgivits av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, med belopp som enligt avtal mellan arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer utgör krigsrisktillägg eller motsvarande ersättning, samt med på inkomsten belöpande allmänna egenavgifter,

beskattningsår: det kalenderår, under vilket sjömansskatt erlägges.

(Se vidare anvisningarna.)

3 §

Sjömansskatt tillfaller staten.

Sjömansskatt tillfaller staten. Allmänna egenavgifter skall användas på sätt som framgår av 6 § lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.

4 §

*1 mom.*⁴ Till kommun och landstingskommun skall på sätt nedan stadgas årligen utgå ersättning av statsmedel för minskade skatteintäkter. Den årliga ersättningen skall avse sjömansskatt som inbetalats under tiden den 1 mars året före till den 1 mars det år då ersättningen utbetalas. Vid beräkning av ersättningens storlek tages även hänsyn till den sjömansskatt som restituerats under samma tid.

1 mom. Till kommun och landsting skall på sätt nedan stadgas årligen utgå ersättning av statsmedel för minskade skatteintäkter. Den årliga ersättningen skall avse sjömansskatt, dock ej allmänna egenavgifter, som inbetalats under tiden den 1 mars året före till den 1 mars det år då ersättningen utbetalas. Vid beräkning av ersättningens storlek tages även hänsyn till den sjömansskatt som restituerats under samma tid.

⁴ Senaste lydelse 1974:777.

7 §

1 mom.⁵ Här i riket bosatt sjöman samt sjöman bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge skall erlägga sjömansskatt på beskattningsbar månadsinkomst,

a) vid anställning ombord på fartyg, som huvudsakligast användes i fjärrfart, enligt vid denna lag fogad tabell F, kolumn S, samt

b) vid anställning ombord på annat fartyg enligt vid denna lag fogad tabell N, kolumn S.

Sjöman som avses i första stycket skall betala allmänna egenavgifter med de procentsatser som anges i lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter. De allmänna egenavgifterna beräknas på den beskattningsbara månadsinkomsten före avdrag för nämnda avgifter till den del inkomsten inte överstiger 0,625 gånger det vid årets ingång gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Avgifter tas ut endast om sjömansskatt också skall erläggas på inkomsten. Avgifter skall inte betalas av den som vid årets ingång fyllt 65 år.

Skattebelopp enligt tabellerna utgår i helt krontal, varvid öretal över femtio avrundas uppåt och annat öretal bortfaller.

Skattebelopp enligt tabellerna och allmänna egenavgifter utgår i helt krontal, varvid öretal över femtio avrundas uppåt och annat öretal bortfaller.

Bestämmelserna i 65 § kommunalskattelagen (1928:370) äga motsvarande tillämpning i fråga om sjömansskatt.

8 §⁶

För sjöman, som icke skall erlägga sjömansskatt enligt 7 § 1 mom. (*utländsk sjöman*), skall sjömansskatt utgå på beskattningsbar månadsinkomst

a) vid anställning ombord på fartyg, som huvudsakligast användes i fjärrfart, enligt vid denna lag fogad tabell F kolumn U, samt

b) vid anställning ombord på annat fartyg enligt vid denna lag fogad tabell N kolumn U.

Allmänna egenavgifter skall betalas enligt bestämmelserna i 7 § 1 mom. andra stycket.

Skatt enligt första stycket utgår icke, om sjömannen på godtagbart sätt visar, att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord.

Skatt enligt första stycket och allmänna egenavgifter enligt andra stycket utgår icke, om sjömannen på godtagbart sätt visar,

⁵ Senaste lydelse 1990:1433.

⁶ Senaste lydelse 1982:420.

Bestämmelserna i 7 § 1 mom. tredje stycket och 7 § 2 mom. tillämpas också i fråga om skatt enligt denna paragraf. Därvid skall dock i fall som avses i 7 § 2 mom. första stycket skatt erläggas enligt tabell F kolumn U och i fall som avses i andra stycket av samma lagrum enligt tabell N kolumn U. (Se vidare anvisningarna.)

att han är skattskyldig i annat land för inkomsten ombord.

Bestämmelserna i 7 § 1 mom. fjärde stycket och 7 § 2 mom. tillämpas också i fråga om skatt enligt denna paragraf. Därvid skall dock i fall som avses i 7 § 2 mom. första stycket skatt erläggas enligt tabell F kolumn U och i fall som avses i andra stycket av samma lagrum enligt tabell N kolumn U. (Se vidare anvisningarna.)

9 a §⁷

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer, med ledning av de vid denna lag fogade tabellerna, de sjömansskattetabeller som behövs för beräkning av sjömansskatt. Vid fastställandet av sjömansskattetabellerna för år 1980 och senare år skall hänsyn tas till inträffade ändringar i fråga om uttaget av statlig inkomstskatt och storleken av det kommunala grundavdraget enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer, med ledning av de vid denna lag fogade tabellerna, de sjömansskattetabeller som behövs för beräkning av sjömansskatt. Vid fastställandet av sjömansskattetabellerna för år 1980 och senare år skall hänsyn tas till inträffade ändringar i fråga om uttaget av statlig inkomstskatt, uttaget av allmänna egenavgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter samt storleken av det kommunala grundavdraget enligt 48 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

11 §

Då skatteavdrag verkställs, skall den innehållna skatten kvitteras. Vid kvitteringen skall angivas innehållet skattebelopp, inkomstens storlek samt den tid inkomsten avser.

(Se vidare anvisningarna.)

Då skatteavdrag verkställs, skall den innehållna skatten kvitteras. Vid kvitteringen skall angivas innehållet skattebelopp, innehållna allmänna egenavgifter, inkomstens storlek samt den tid inkomsten avser.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Äldre bestämmelser gäller beträffande inkomster för vilka sjömansskatt har erlagts eller skulle ha erlagts före ikraftträdandet.

⁷ Senaste lydelse 1981:1004.

2.3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Prop. 1994/95:41

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1962:381) om allmän försäkring¹

dels att 19 kap. 3 a § skall upphöra att gälla,

dels att 19 kap. 1 och 4 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

1 §²

Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension föreskrivs i lagen (1981:691) om socialavgifter. Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen föreskrivs även i *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift*.

Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen, folkpensioneringen och försäkringen för tilläggspension föreskrivs i lagen (1981:691) om socialavgifter. Om avgifter för finansiering av sjukförsäkringen *och försäkringen för tilläggspension* föreskrivs även i *lagen (1994:0000) om allmänna egenavgifter och lagen (1958:295) om sjömansskatt*.

4 §³

Avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension skall vara så avvägt att avgifterna i förening med andra tillgängliga medel finansierar pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen samt den fondering som behövs.

Avgiftsuttaget till försäkringen för tilläggspension skall vara så avvägt att avgifterna, *i den mån de inte skall föras till staten*, i förening med andra tillgängliga medel finansierar pensionsutbetalningar, förvaltningskostnader och andra utgifter för försäkringen samt den fondering som behövs.

Beslut om avgiftsuttaget för ett visst år skall fattas senast under året dessförinnan. Riksförsäkringsverket skall vart femte år föreslå avgiftsuttag för nästföljande sju år, i den mån uttaget inte redan beslutats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

Senaste lydelse av 19 kap. 3 a § 1983:1093.

² Senaste lydelse 1992:1746.

³ Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

2.4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Prop. 1994/95:41

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 1 §, 3 kap. 1 § och 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap. 1 §²

En arbetsgivare skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 8,43 procent,

2. folkpensionsavgift med 5,86 procent,

3. tilläggsavgift *efter den procentsats som anges i särskild lag,*

4. delpensionsavgift med 0,20 procent,

5. arbetsskadeavgift med 1,38 procent,

6. arbetsmarknadsavgift med 2,12 procent,

7. arbetarskyddsavgift med 0,17 procent,

8. lönegarantiavgift med 0,20 procent.

En arbetsgivare skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 8,43 procent,

2. folkpensionsavgift med 5,86 procent,

3. tilläggsavgift *med 13,00 procent,*

4. delpensionsavgift med 0,20 procent,

5. arbetsskadeavgift med 1,38 procent,

6. arbetsmarknadsavgift med 2,12 procent,

7. arbetarskyddsavgift med 0,17 procent,

8. lönegarantiavgift med 0,20 procent.

Arbetsgivare som avses i 1 kap. 2 § andra stycket skall dock beträffande ersättning som avses i 11 kap. 2 § första stycket m och femte stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring betala endast tilläggsavgift.

Staten betalar inte arbetsskadeavgift.

3 kap. 1 §³

En försäkrad som avses i 1 kap. 2 § skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 9,12 procent,

2. folkpensionsavgift med 6,03 procent,

3. tilläggsavgift *efter den procentsats som anges i särskild lag,*

En försäkrad som avses i 1 kap. 2 § skall på det avgiftsunderlag som anges i 3 – 5 §§ för varje år betala

1. sjukförsäkringsavgift med 9,12 procent,

2. folkpensionsavgift med 6,03 procent,

3. tilläggsavgift *med 13,00 procent,*

¹ Lagen omtryckt 1989:633.

² Senaste lydelse 1993:1559.

³ Senaste lydelse 1993:1559.

Nuvarande lydelse

4. delpensionsavgift med 0,20 procent samt
5. arbetsskadeavgift med 1,40 procent.

Föreslagen lydelse

4. delpensionsavgift med 0,20 procent samt
5. arbetsskadeavgift med 1,40 procent.

Prop. 1994/95:41
Bilaga 1

4 kap.
3 §

Tilläggs pensionsavgifter förs till en fond, benämnd *allmänna pensionsfonden*, med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

Av inbetalda tilläggs pensionsavgifter förs 7 procent till staten och 11 procent placeras på konto hos Riksgäldskontoret. Återstoden förs till en fond, benämnd *Allmänna pensionsfonden* med vars tillgångar kostnaderna för försäkringen för tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring skall täckas. Fonden förvaltas enligt grunder som riksdagen fastställer särskilt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.5 Förslag till Lag om förvaltning av vissa tilläggsavgifter

Prop. 1994/95:41
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Denna lag gäller förvaltningen av de penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall placeras på konto hos Riksgäldskontoret.

Förvaltade medel skall finansiera framtida pensioner.

2 § Medlen skall placeras på räntebärande konto hos Riksgäldskontoret. Räntan på medlen skall vara marknadsmässig och läggas till kapitalet.

3 § Riksgäldskontoret skall senast den 31 mars varje år till regeringen lämna uppgift om ställningen på kontot den 31 december året före och den ränta som under det året tillgodoräknats kontot.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.6 Förslag till Lag om ändring i lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1983:1092) med reglemente för Allmänna pensionsfonden¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

De penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter skall föras till Allmänna pensionsfonden, skall förvaltas av första - femte fondstyrelserna.

De penningmedel som enligt 4 kap. 3 § lagen (1981:691) om socialavgifter, 6 § *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och 3 § lagen (1958:295) om sjömansskatt* skall föras till Allmänna pensionsfonden, skall förvaltas av första - femte fondstyrelserna.

Bestämmelser om första - tredje fondstyrelserna finns i 2 - 16, 21 - 25, 44 och 45 §§ samt om fjärde och femte fondstyrelserna i 26, 28 - 30, 32 - 35, 37, 39, och 43 - 45 §§.

2 §

Riksförsäkringsverket skall varje år överföra

1. till första fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av staten, kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt av bolag, föreningar och stiftelser, i vilka staten, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter har ett bestämmande inflytande,

2. till andra fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av andra arbetsgivare än som har nämnts under 1, såvitt de avser månad med ett avgiftsunderlag som överstiger 20 gånger det basbelopp som gäller enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt

3. till tredje fondstyrelsens förvaltning övriga tilläggsavgifter.

Riksförsäkringsverket skall varje år överföra

1. till första fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av staten, kommuner och därmed jämförliga samfälligheter samt av bolag, föreningar och stiftelser, i vilka staten, kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter har ett bestämmande inflytande,

2. till andra fondstyrelsens förvaltning tilläggsavgifter som erläggs av andra arbetsgivare än som har nämnts under 1, såvitt de avser månad med ett avgiftsunderlag som överstiger 20 gånger det basbelopp som gäller enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt

3. till tredje fondstyrelsens förvaltning övriga tilläggsavgifter

4. till första - tredje fondstyrelsernas förvaltning pensionsavgifter enligt *lagen (1994:000) om all-*

¹ Lagen omtryckt 1991:1857.

² Senaste lydelse 1993:542.

Vad som sägs i första stycket 1 - 3 gäller med den begränsning som följer av bestämmelserna i 26 § om fjärde och femte fondstyrelsernas rätt att rekvirera medel hos riksförsäkringsverket.

Till varje fondstyrelses förvaltning skall också hänföras avkastningen av de medel som styrelsen förvaltar.

männa egenavgifter och enligt lagen om sjömansskatt (1958:295) fördelade på respektive fondstyrelse med en andel som motsvarar den andel av tilläggspensionsavgifterna som förs till var och en av fondstyrelserna.

Vad som sägs i första stycket 1 - 4 gäller med den begränsning som följer av bestämmelserna i 26 § om fjärde och femte fondstyrelsernas rätt att rekvirera medel hos Riksförsäkringsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.7 Förslag till Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Prop. 1994/95:41
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 50 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

50 §¹

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning.* Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning.* Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1993:1442.

2.8 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Prop. 1994/95:41
Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §²

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgift* enligt *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt* statligt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande *avgifter* enligt *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och statligt grundavdrag* i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770.

² Senaste lydelse 1993:1443.

2.9 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 1 §, 4 § 1 mom., 12 §, 27 § 2 mom. och 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Med skatt avses i denna lag, om inte annat anges:

1. kommunal inkomstskatt, 2. statlig inkomstskatt, 3. statlig förmögenhetsskatt, 4. statlig fastighetsskatt, 5. skogsvårdsavgift, 6. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, 7. avkastningsskatt i fall som avses i 2 § första stycket 1 – 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, 8. särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, 9. skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), 10. mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), 11. annuitet på avdikningslån, 12. avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift, 13. avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet, 14. skatt enligt lagen (1993:1537) om expansionsmedel.	12. avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter, 13. skatt enligt lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Att vad som sägs i denna lag om egenavgifter enligt lagen om socialavgifter även tillämpas i fråga om skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster följer av 3 § sistnämnda lag.

4 §

*1 mom.*³ För inkomst av arbete som hänför sig till bestämd tidsperiod och uppbärs vid regelbundet återkommande tillfällen och arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka skall preliminär A-skatt utgå med belopp, som anges i skattetabeller, om inte annat framgår av 7 eller 7 a § eller av skattemyndighets beslut. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

¹ Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

² Senaste lydelse 1994:485.

³ Senaste lydelse 1993:1444.

Tabellerna skall, om inte annat sägs i 2 mom., ange den preliminära skatten på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller den kortare tid som anges i tabellerna och grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten är oförändrad under inkomståret,

att den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt samt avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser allmän sjukförsäkringsavgift och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser allmänna egenavgifter.

12 §⁴

För den som inte skall betala avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

För den som inte skall betala avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

I fråga om folkpension och annan ersättning som utbetalas tillsammans med sådan pension får den utbetalande myndigheten eller inrättningen vid beräkning av preliminär A-skatt med frångående av bestämmelserna

⁴ Senaste lydelse 1993:1444.

i 4 och 40 §§ ta hänsyn till att den skattskyldige kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om därmed bättre överensstämmelse kan uppnås mellan preliminär och slutlig skatt. Skattemyndighets beslut med stöd av 3 § 2 mom. om preliminär skatt för den skattskyldige får dock inte frångås.

27 §

2 mom.⁵ Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

1. debiterad preliminär F-skatt och debiterad särskild A-skatt;
2. sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare ålagts att betala enligt 75 §;
3. annan än under 1 och 2 avsedd preliminär skatt, som har betalats av den skattskyldige i den mån skatten inte har använts för betalning av innehållen preliminär skatt enligt bestämmelserna i 52 a § första stycket;
4. överskjutande ingående mervärdesskatt i den mån skatten inte betalats ut enligt 45 § 2 mom. andra stycket;
5. skatt som överförs från stat med vilken Sverige ingått överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt; samt
6. ett belopp motsvarande 28 procent av en minskning av expensionsmedel enligt lagen (1993:1537) om expensionsmedel.

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta samt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall *sådan allmän sjukförsäkringsavgift och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivas som *sådan avgift*.

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall *sådana allmänna egenavgifter* som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivas som *sådana avgifter*.

43 §

1 mom.⁶ Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser *allmän sjukförsäkringsavgift och allmän avgift för finansiering av kontant-*

1 mom. Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser *allmänna egenavgifter*. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger

⁵ Senaste lydelse 1993:1546.

⁶ Senaste lydelse 1993:1444.

förmåner vid arbetslöshet. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget *samt den allmänna sjukförsäkringsavgiften och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* har angivits. I fråga om folkpension och tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp *samt den allmänna sjukförsäkringsavgiften och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Har skatteavdrag för kvarstående skatt inte kunnat göras med så stort belopp, som motsvarar den kvarstående skatten, skall arbetsgivaren vid det utbetalningstillfälle, som närmast föregår uppbörds månaden april, underrätta arbetstagaren om storleken av felande belopp.

Efter den 18 i uppbörds månaden april eller, om arbetstagare tidigare har avslutat sitt arbete, vid arbetets slut skall arbetsgivaren återlämna skattsedeln på slutlig skatt till arbetstagaren. Har arbetstagaren avslutat sitt arbete under tid då avdrag för kvarstående skatt skall göras, skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren skriftlig uppgift om summan av gjorda skatteavdrag för sådan skatt och den tid som avdragen avser. Sådan uppgift, som skall vara undertecknad eller signerad av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd, skall också omfatta arbetsgivarens namn och adress.

dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget *och de allmänna egenavgifterna* har angivits. I fråga om folkpension och tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp *och de allmänna egenavgifterna* dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skall kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1995 och slutlig skatt på grund av 1996 års taxering.

2.10 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 4 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap. 4 §¹

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en F-skattesedel eller både en F-skattesedel och en A-skattesedel och skriftligen åberopat F-skattesedeln samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet föreligger inte i fråga om ersättning eller förmån som enligt 2 kap. 24 § skall redovisas i självdeklaration.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser *allmän sjukförsäkringsavgift och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6 - 12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser *allmänna egenavgifter* som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6 - 12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iaktas när kontrolluppgift lämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹ Senaste lydelse 1993:1445.

2.11 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Prop. 1994/95:41

Bilaga 1

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 2 §§ samt 5 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

1 kap.

1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift,
6. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1 – 5 nämnda lag,
7. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,

8. *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift,* 8. *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,*

9. *lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,*

10. *lagen (1993:1537) om expansionsmedel.* 9. *lagen (1993:1537) om expansionsmedel.*

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen (1994:200).

2 §²

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.*

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift och *lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.*

¹ Senaste lydelse 1994:219.

² Senaste lydelse 1993:1446.

5 kap.
1 §³

Har en skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande, som han under förfarandet avgett till ledning för taxeringen, lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) påföras honom. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om taxering och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillägg enligt första stycket tas ut med tjugo procent av den mervärdesskatt och med fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 - 4, 6, 7 och 10 som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, någon annan person som samtaxeras med honom, eller, vad gäller mervärdesskatt, felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom. Skulle den oriktiga uppgiften, om den hade godtagits, ha medfört sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägg i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften medfört.

Skattetillägg enligt första stycket tas ut med tjugo procent av den mervärdesskatt och med fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 - 4, 6, 7 och 9 som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, någon annan person som samtaxeras med honom, eller, vad gäller mervärdesskatt, felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom. Skulle den oriktiga uppgiften, om den hade godtagits, ha medfört sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägg i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften medfört.

Avgiftsberäkning enligt andra stycket sker efter tjugo procent eller, vad gäller mervärdesskatt, tio procent av underlaget när

1. den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av november taxeringsåret,
2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller därmed jämförlig fråga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

³ Senaste lydelse 1993:1562.

2.12 Förslag till

Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1933:395) om ersättningsskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:346) om särskild vinstskatt, lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1993:1537) om expansionsmedel,

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpelkattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och koi, bilskrotningslagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalitorskatt, lagen (1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt

¹ Senaste lydelse 1994:207.

på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m. m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m. m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, mervärdesskattelagen (1994:200),

3. lagen (1981:691) om socialavgifter, *lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.*

3. lagen (1981:691) om socialavgifter *och lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.*

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställs eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande dröjsmålsavgift, skattetillegg eller liknande avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

2.13 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, *avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift, avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, *avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter* samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 10 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1992:1745) om allmän sjukförsäkringsavgift och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

¹ Senaste lydelse 1994:500.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 1994-09-27

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt Hamdahl, justitierådet Bo Svensson, regeringsrådet Arne Bækkevold.

Enligt en lagrådsremiss den 15 september 1994 (Socialdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om allmänna egenavgifter, m.m.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kammarrättsassessorerna Kjell Rempler och Ulla Werkell samt hovrättsassessorn Lennart Östblom.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 1994

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Sahlin, Hjelm-Wallén, Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham, Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Winberg, Uusmann, Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson

Föredragande: statsrådet Anna Hedborg

Regeringen beslutar proposition 1994/95:41 Förändringar i finansieringen av det allmänna pensionssystemet, m.m.